et leuitis qui docebant multitudinē di-
cens. Dies hic ſanctus eſt dn̄o. Et oēs
flebāt cū audiſſent legē. Et dixit eſdras
Digreſſi ergo manducate pinguiſſima
q̄ꝗ ⁊ bibite dulciſſima q̄ꝗ ⁊ mittite mu
nera his q̄ nō habent. Sanctus enī eſt
hic dies dn̄i ⁊ nolite meſti eſſe. Dn̄s enī
clarificabit vos. Et leuite denunciabūt
in publico oībꝫ: dicētes. Dies hic ſanct᷒
eſt. Nolite meſti eē. Et abierūt oēs mā
ducare et bibere ⁊ epulari. ⁊ dare mune
ra his q̄ nō habebāt vt epulent̄. Magni
fice enī ſunt exaltati verbis q̄bus edocti
ſunt. Et cōgregati ſunt vniuerſi in hie-
ruſalē celebrare leticiā: ſc̄m teſtamentū
dn̄i dei iſrael.

¶ Explicit liber eſdre ſecundus. Inci-
pit liber Eſdre tercius Capitulū .I.

Liber eſdre ꝓphete ſecūd᷒
filij ſarei. filij azarei. filij
helchie filij ſadanie. filij ſa
doch. filij achitob. filij a-
chie. filij phinees. filij he-
lie. filij amerie. filij aſiei filij marimoth
filij arna. filij ozie. filij borith. filij abiſei
filij phinees. filij eleazar. filij aarō ex tri-
bu leui. q̄ fuit captiuus ī regione medo-
rū in regno artaxerxis regis pſaꝝ. Et
factū eſt verbū dn̄i ad me dicēs. Uade ⁊
nūcia ppl'o meo facinora ipoꝝ ⁊ filijs eoꝝ
iniquitates q̄s in me admiſerūt: vt nū-
cient filijs filioꝝ q2 peccata parentū ipo
rū in illis creuerūt. Obliti enī mei ſa-
crificauerūt dijs alienis Nōne ego edu
xi eos de terra egypti de domo ſeruitut̄
Ipi aūt irritauerūt me: et cōſilia mea
ſpreuerūt. Tu aūt excute comā capitis
tui. et ꝓijce oīa mala ſuꝑ illos: quoniā
nō obedierūt legi mee. Populus autē
eſt indiſciplinat᷒ Uſq̄ꝗ eos ſuſtinebo q̄
bus tāta bn̄ficia ꝯtuli? Reges multos
ꝓpter eos ſubuerti. pharaonē cū pueris
ſuis ⁊ oēm exercitū ei᷒ ꝑcuſſi. Oēs gen
tes a facie eoꝝ ꝑdidi et in oriēte ꝓuincia
rū duarū ppl'os tyri et ſydonis diſſipaui
et oēs aduerſarios eoꝝ interfeci. Tu vo

loquere ad eos dicens. Hec dicit dn̄s.
Nēpe ergo vos ꝑ mare trāſmeaui ⁊ pla-
teas vobis initio munitas exhibui. Du
cem vobis dedi moiſen ⁊ aarō ſacerdo-
tem: lucē vobis ꝑ columnā ignis p̄ſtiti.
et magna mirabilia feci in vobis. Uos
aūt mei obliti eſtis dicit dn̄s. Hec dicit
dn̄s oīpotēs. Cōturnix vobis ī ſigno fu
it: caſtra vob̄ ad tutelā dedi. et illic mur-
muraſtis. et nō triūphaſtis in nomine
meo de ꝑditōe inimicoꝝ veſtrorū ſed ad
huc nunc vſq̄ꝗ murmuraſtis. Ubi ſunt
bn̄ficia q̄ p̄ſtiti vobis? Nonne in deſerto
cū eſuriretis ꝓclamaſtis ad me dicētes
vt q̄d nos in deſertū iſtud adduxiſti in-
terficere nos. Melius nobis fuerat ſer-
uire egyptijs q̄ꝗ mori ī deſerto hoc. Ego
dolui gemitus vr̄os et dedi vobis man-
na in eſcā. Panē angeloꝝ manducaſtis
Nōne cū ſitiretis petrā excidi. et flure-
runt aque in ſaturitate. Propter eſtus
folijs arboꝝ vos texi. Diuiſi vobis ter-
ras pingues: chananeos et pherezeos ⁊
philiſtinos a facie veſtra ꝓieci. Quid fa
ciam vobis adhuc dicit dn̄s. Hec dicit
dn̄s oīpotēſ. In deſerto cū eſſetis in flu
mine ammorreo ſitientes ⁊ blaſphemā
tes nomē meū. nō ignē vobis ꝓ blaſphe
mijs dedi: ſed mittēs lignū in aquā dul
ce feci flumen. Quid tibi faciam iacob.
Noluiſti obedire iuda. Transferā me ad
alias gētes. et dabo eis nomē meū vt cu
ſtodiāt legitima mea. Q̄m me dereliq̄-
ſtis: et ego vos derelinquā. Petētibꝰ vo
bis a me mīam nō miſerebor. q̄n inuo-
cabitis me: ego nō exaudiā vos. Macu-
laſtis enī man᷒ vr̄as ſanguine ⁊ pedes
vr̄i impigri ſunt ad cōmittēda homici-
dia. Nō q̄ſi me dereliq̄ſtis: ſed vos ipos
dicit dn̄s. Hec dicit dn̄s oīpotēſ. Nōne
ego vos rogaui vt pr̄ filios. et mater fi-
lias. et vt nutrix puulos ſuos: vt eſſetis
mihi in populum et ego vobis in deum.
et vos mihi in filios: et ego vobis in pa-
trem. Ita vos collegi vt gallina pullos
ſuos ſub alas ſuas. Modo autem quid
faciam vobis? Proijciam vos a facie
mea. Oblationē cum mihi attuleritis

auertã faciẽ meã a vobis. Dies enim fe
ſtos vr̃os ⁊ neomenia ⁊ circũciſiones re
pudiã. Ego miſi pueros meos ꝓphetas
ad vos. q̃ acceptos interfeciſtis: et lania
ſtis coꝛpa eoꝝ: quoꝝ ſanguinẽ exquiraꝫ
dicit dñs. Hec dicit dñs oĩpotens. Do
mus vr̃a deſerta eſt. Proijciã vos ſicut
ventus ſtipulã. et filij ꝓcreationẽ nõ faci
ent qm̃ mãdatũ meũ neglexerũt: et qđ
malũ ẽ corã me fecerũt. Tradã domos
vr̃as ꝑplo venienti q̃ me nõ audiẽtes cre
dũt q̃b⁊ ſigna ñ oñdi faciẽt q̃ ꝑcepi. Pro
phetas nõ viderũt. et memoꝛabunt̃ ini
quitatũ nr̃oꝝ. Teſtoꝛ ꝑpli venientis grãꝫ
cuiꝰ ꝑuuli exultãt cũ leticia me nõ vidẽ
tes oculis carnalib⁊ ſed ſpũ credẽtes q̃
dixi. Et nũc frater aſpice q̃ gloꝛia. ⁊ vide
ꝑplm venientẽ ab oꝛiẽte: q̃b⁊ dabo duca
tũ abraã iſaac et iacob et oſee et amos ⁊
michee ⁊ iohel et abdie ⁊ ione ⁊ naum et
abachuc ſophonie. aggei. ȥacharie et ma
lachim q̃ ⁊ angelꝰ dñi vocatꝰ eſt. C II
HEc dicit dñs. Ego eduxi ꝑplm
iſtũ de ſuitute: q̃b⁊ mãdata de
di ꝑ pueros meos ꝓphetas q̃s
audire noluerũt: ſed irrita fecerũt mea
cõſilia. Mater q̃ eos generauit dicit ill̃.
Ite filij: q̃ꝛ ego vidua ſum et derelicta.
Educaui vos cũ leticia. et amiſi vos cũ
luctu et triſticia. qm̃ peccaſtis corã dño
deo vr̃o. et qđ malũ eſt corã eo feciſtis.
Modo aũt q̃d faciã vob. Ego vidua ſum
et derelicta. Ite filij ⁊ petite a dño miãꝫ
Ego autẽ te pr̃ teſtẽ inuoco ſup matrẽ
filioꝝ qui noluerũt teſtamentũ meũ ſer
uare vt des eis cõfuſionẽ et matrẽ eoꝝ
in direptionẽ: ne generatio eoꝝ fiat. Di
ſpergant̃ in gẽtes nõĩa eoꝝ. deleant̃ a ter
ra qm̃ ſpreuerũt ſacr̃m meũ. Ve tibi aſ
ſur q̃ abſcõdis iniquos penes te. Gens
mala memoꝛare q̃d fecerim ſodome et
gomoꝛre quoꝝ terra iacet in piceis gle
bis ⁊ aggerib⁊ cinerũ. Sic dabo eos qui
me nõ audierĩt dic̃ dñs oĩpotẽs. Hec di
cit dñs ad eſdrã. Nũcia ꝑplo meo qm̃ da
bo eis regnũ hierl'm qđ daturꝰ erã iſrl̃.
Et ſumã mihi gloꝛiã illoꝝ. ⁊ dabo eis ta
bernacula eterna q̃ pꝛeparauerã illis. li
gnũ vite erit illis in odoꝛẽ vnguẽti ⁊ nõ
laboꝛabũt neq; fatigabunt̃. Ite et acci
pietis. Rogate vobis dies paucos ⁊ im
moꝛent̃. Iam paratũ eſt vobis regnũ.
Vigilate. Teſtare celũ et terrã. Cõtriui
enĩ malũ et creaui bonũ. q̃ꝛ viuo ego di
cit dñs. Mater amplectere filios tuos:
educa illos cũ leticia. Sicut colũba con
firma pedes eoꝝ: qm̃ te elegi dicit dñs.
Et reſuſcitabo moꝛtuos de locis ſuis. et
de monumẽtis educã illos: quoniã co
gnoui nomẽ meũ in iſrael. Noli timere
mater filioꝝ quoniã te elegi dicit dñs.
Mittam tibi adiutoꝛium pueros meos
eſaiam et ieremiã: ad quoꝝ cõſiliũ ſan
ctificaui et paraui tibi arboꝛes duodecĩ
grauatas varijs fructib⁊ et totidem fon
tes fluentes lac et mel. et mõtes immẽ
ſos ſeptẽ. habẽtes roſam ⁊ liliũ in q̃bus
gaudio implebo filios tuos. Viduã iu
ſtifica. pupillo iudica. egenti da. oꝛpha
num tuere. nudũ veſti. cõfractũ ⁊ debilẽ
cura. claudũ irridere noli. tutare mancũ
et cecũ ad viſionẽ claritatis mee admit
te. Senẽ et iuuenẽ intra muros tuos
ſerua. moꝛtuos vbi inueneris ſignans
cõmenda ſepulcro. et dabo tibi pꝛimam
ceſſionẽ in reſurrectõne mea. Pauſa et
quieſce populus meus: q̃ꝛ veniet requi
es tua. Nutrix bona nutri filios tuos cõ
firma pedes eoꝝ. Seruos quos tibi de
di: nemo ex eis interiet. Ego enim eos
requiraꝫ de numero tuo. Noli fatigari.
Cum enĩ venerit dies pꝛeſſure et angu
ſtie: alij ploꝛabũt et triſtes erunt. tu au
tem hilaris et copioſa eris. ȥelabũt gen
tes et nil aduerſus te poterunt dicit do
minus. Manꝰ mee tegent te: ne filij tui
gehennã videant. Iocundare mr̃ cũ fi
lijs tuis q̃ꝛ ego te eripiã dicit dñs. Fili
os tuos doꝛmiẽtes memoꝛare: qm̃ ego
eos educam de laterib⁊ terre et miſeri
coꝛdiam cum illis faciam quoniã miſe
ricoꝛs ſum. dicit dñs oĩpotẽſ. Amplecte
re natos tuos vſq; dum venio et pꝛeſtẽ
illis miſericoꝛdiam: qm̃ exuberant fon
tes mei. et gratia mea nõ deficiet. Ego
eſdras pꝛeceptum accepi a domino in

monte oreb:vt irem ad iſrael. Ad quos
cū venirē reprobauerūt me et reſpuerūt
mandatū dn̄i. Ideoq̄ vobis dico gētes
q̄ auditis ⁊ intelligitis. Expectate paſto
rē vr̄m requiē eternitatis dabit vobis
qm̄ in ꝓximo eſt ille q̄ ī fine ſeculi adue-
niet. Parati eſtote ad p̄mia regni. quia
lux ꝑpetua lucebit vob:ꝑ eternitatē tp̄is
Fugite vmbrā ſeculi hui⁹. Accipite iocū
ditatē gl'e vr̄e. Ego teſtor palā ſaluato-
rē meū:ꝯmendatū donū accipite ⁊ iocū
damini. grās agētes ei qui vos ad cele-
ſtia regna vocauit. Surgite ⁊ ſtate:et vi
dete nūerū ſignatoꝝ ī ꝯuiuio dn̄i. Qui
ſe de vmbra ſeculi trāſtulerūt ſplēdidas
tunicas a dn̄o acceperūt. Recipe ſiō nu-
merū tuū. ⁊ ꝯclude candidatos tuos q̄
legē dn̄i ꝯpleuerūt. Filioꝝ tuoꝝ q̄s opta
bas plen⁹ eſt numerus. Roga imperiū
dn̄i:vt ſanctificet̄ pp̄ls tuus q̄ vocatus
eſt ab initio. Ego eſdras vidi in monte
ſion turbā magnā quā numerare nō po
tui. et oēs canticis collaudabāt dn̄m. et
ī medio eoꝝ erat iuuenis ſtatura celſus
eminētior oīb⁹ illis ⁊ ſingulis eoꝝ capi-
tib⁹ imponebat coronas ⁊ magis exalta
bat̄. Ego aūt miraculo tenebar. Tūc in
terrogaui angelū ⁊ dixi. Qui ſūt hi dn̄e
Qui rn̄dens dixit mihi Hi ſunt q̄ mor
talē tunicā depoſuerūt. ⁊ īmortalē ſum-
pſerūt. ⁊ ꝯfeſſi ſūt nomē dei. Modo co-
ronant̄ ⁊ accipiūt palmas. Et dixi ange
lo. Ille iuuenis q̄s eſt q̄ eis coronas im
ponit et palmas in manus tradit. Et re
ſpondens dixit mihi. Ip̄e eſt filius dei
quē in ſeculo ꝯfeſſi ſūt. Ego aūt magni
ficare eos cepi:q̄ fortiter ꝓ noīe dn̄i ſte-
terūt. Tūc dixit mihi angel⁹. Uade an-
nuncia pp̄lo meo q̄lia. et quāta mirabi-
lia dn̄i dei vidiſti.

C III

Anno triceſimo ruine ciuitatis
erā in babylone ⁊ cōturbat⁹ ſū
ſup cubiculo meo recumbēs. et
cogitatōes mee aſcēdebāt ſup cor meū:
qm̄ vidi deſertionē ſion. et abundantiā
eoꝝ q̄ habitabāt in babylone. Et venti
latus eſt ſp̄us meus valde. Et cepi loq̄
ad altiſſimū verba timorata. Et dixi. O
dn̄ator dn̄e tu dixiſti ab initio qn̄ plāta-
ſti terrā. et hoc ſol⁹. et imperaſti pp̄lo. ⁊ de
diſti adā corpus mortuū ſ ⁊ ip̄m figmē
tū manuū tuarū erat. ⁊ inſufflaſti in eū
ſpiritū vite. et fact⁹ ē viuēs corā te. ⁊ in
duxiſti eū in paradiſo quē plantauerat
dextera tua anteq̄ terra aduentaret. Et
huic mandaſti diligere viā tuā. et p̄ter-
iuit eā. et ſtatim inſtituiſti in eo mortē
et in natōib⁹ eius et nate ſunt gētes et
trib⁹ et pp̄li ⁊ cognatōes quaꝝ nō eſt nu
merus. Et ambulauit vnaqueq̄ gens
in volūtate ſua. et mira agebāt corā te.
et ſpernebant p̄cepta tua. Iterū aūt in
tp̄e induxiſti diluuiū ſup inhabitātes ſe
culū. et ꝑdidiſti eos. Et factū eſt in vno
quoq̄ eoꝝ ſicut ade mori:ſic his diluui-
um. Dereliquiſti aūt vnū ex his noe cū
domo ſua:et ex eo iuſti oēs. Et factū eſt
cū cepiſſent multiplicari qui habitabāt
ſup terrā. et multiplicauerūt filios et po
pulos ⁊ gētes multas ⁊ ceperūt iterato
impietatē facere plus q̄ priores. Et fa-
ctū eſt cū iniquitatē facerēt corā te:ele
giſti tibi virū ex his cui nomē erat abra
am. Et dilexiſti eū:et demōſtraſti ei ſoli
voluntatē tuā. Et diſpoſuiſti ei teſtamē
tum eternū et dixiſti ei vt nō vnq̄ dere
linq̄res ſemē ei⁹ Et dediſti ei iſaac:iſaac
dediſti iacob ⁊ eſau. Et ſegregaſti tibi ia
cob:eſau aūt ſeparaſti. Et factus eſt ia-
cob in multitudine magna. Et factū eſt
cū educeres ſemē eius ex egypto addu-
xiſti ſup montē ſina. Et inclinaſti celos
et ſtatuiſti terrā. et cōmouiſti orbem et
tremere feciſti abyſſos ⁊ cōturbaſti ſe-
culū et trāſijt gloria tua portas q̄ttuor
ignis ⁊ terremotus ⁊ ſp̄us et gelu. vt da
res ſemini iacob legē ⁊ generatōi iſrl' di
ligentiā. Et nō abſtuliſti ab eis cor ma-
lignū:vt faceret lex tua in eis fructum.
Cor enī malignū baiulans primus a-
dam tranſgreſſus et victus eſt:ſed et o-
mnes q̄ de eo nati ſunt. Et facta eſt per-
manens infirmitas. et lex cum corde po
puli cum malignitate radicis. ⁊ diſceſſit
quod bonum eſt. ⁊ manſit malignū. Et
tranſierūt tempora ⁊ finiti ſunt anni. et

ſuſcitaſti tibi ſeruū noīe dauid et dixiſti
ei edificare ciuitatem noīs tui.⁊ offerre
ibi in eadē thus ⁊ oblatōes. Et factū eſt
hoc annis multis.et dereliquerūt q̄ ha-
bitabāt ciuitatē in oībꝫ facientes ſicut fe
cit adā ⁊ oēs generatōes eiꝰ. Utebant
eni et ipi corde maligno Et tradidiſti ci
uitatē tuā in manibꝫ inimicoꝝ tuorum.
Nunquid meliora faciūt qui habitant
babylonē. Et ꝓpter hoc dn̄abit̄ ſion. Fa-
ctum eſt cū veniſſem huc ⁊ vidiſſeꝫ im-
pietates quaꝝ nō ē numerꝰ.⁊ delinquē-
tes mltos:vidit aīa mea h̄ triceſimo an
no ⁊ exceſſit cor meū:qm̄ vidi quō ſuſti-
nes eos peccātes:⁊ pepcisti ipie agētibꝫ
et ꝑdidiſti pp̄lm tuū ⁊ ꝯſeruaſti inimicoſ
tuos ⁊ nō ſignificaſti. Nihil memini quō
debeat derelinqui via hec. Nunq̄d melio
ra facit babylō q̄ꝫ ſion. aut alia gens co-
gnouit te p̄ter iſrl. Aut q̄ tribꝫ credide-
rūt teſtamētis tuis ſicut iacob. Quarū
merces nō ꝯpauit:neqꝫ labor fructifica
uit. Pertranſiēs eni ꝑtranſiui i gētibꝫ
et vidi abundātes eas ⁊ nō memorātes
mandatoꝝ tuoꝝ. Nūc ḡ pondera in ſta-
tera nr̄as iniquitates et eoꝝ q̄ habitant
in ſeculo et nō inuenietur nomē tuum
niſi in iſrael. Aut quando peccauerunt
in conſpectu tuo qui habitant terram:
aut q̄ gens ſic obſeruauit mandata tua
Hos quidē ꝑ noīa inuenies ſuaſſe mā
data tua:gētes aūt nō inuenies. ¶ IIII

Et rn̄dit ad me angelus q̄ miſ-
ſus eſt ad me cui nomē huriel.
et dixit mihi. Excedens exceſſit
cor tuū in ſeculo hoc.et cōprehendere co
gitas viam altiſſimi. Et dixi. Ita dn̄e
meus. Et rn̄dit mihi ⁊ dixit. Tres vias
miſſus ſum oſtēdere tibi. et tres ſimili-
tudines ꝓponere corā te. de quibꝫ mihi
ſi renūciaueris vnā ex his.et ego tibi de
mōſtrabo viā quā deſideras videre ⁊ do
cebo te vn̄ ſit cor malignū. Et dixi. Loq̄
re dn̄e meꝰ. Et dixit ad me. Uade pon-
dera mihi ignis pondꝰ:aut mēſura mi-
hi flatū vēti:aut reuoca mihi diē q̄ p̄te-
rijt. Et rn̄di ⁊ dixi. Quis notoꝝ poterit
facere vt me interroges de his. Et dixit
ad me. Si eſſem interrogans te dicēs:
q̄ꝫte habitatōes ſūt i corde marꝫ. aut q̄ꝫ-
te vene ſūt in p̄ncipio abyſſi. aut q̄ꝫte ve
ne ſūt ſuꝑ firmamentū. aut q̄ ſūt exitꝰ
ꝑadiſi. diceres mihi fortaſſis i abyſſum
nō deſcēdi. neqꝫ i infernū adhuc: neqꝫ i
celū nūq̄ꝫ aſcēdi. Nūc aūt nō interroga
ui te niſi de igne ⁊ vēto ⁊ die ꝑ quē tran
ſiſti. et a q̄bꝫ ſepari nō potes. ⁊ nō rn̄di-
ſti mihi de eis. Et dixit mihi. Tu q̄ tua
ſunt tecū coadoleſcētia nō potes ꝯgno-
ſcere. Et quō poterit vas tuū capere altiſ-
ſimi viā. et iā exteriꝰ corrupto ſeculo in-
telligere corruptōꝫ euidentē i facie mea
Et dixi illi. Meliꝰ erat nos nō eſſe q̄ꝫ ad
huc viuētes viuere in ipietatibꝫ et pati
et nō intelligere de q̄ re. Et rn̄dit ad me
et dixit. Proficiſcēs ꝓfectus ſum ad ſil-
uam lignoꝝ campi:et cogitauerūt cogi-
tationē ⁊ dixerūt. Uenite ⁊ eamꝰ ⁊ facia
mus ad mare bellū vt recedat corā nob
et faciamꝰ nobis alias ſiluas. Et ſilr̄ flu
ctus maris ⁊ ipi cogitauerūt cogitatōꝫ
et dixerūt. Uenite aſcendentes debella-
mus ſiluas campi. vt et ibi cōſumemꝰ
nobiſmetipis aliā regionē. Et factuſ eſt
cogitatꝰ ſilue in vanū. Uenit eni ignis
et ꝯſumpſit eā. Silr̄ et cogitatus flu-
ctuū maris. Stetit ei arena ⁊ ꝓhibuit
eos. Si enim eſſes iudex hoꝝ: quē inci-
peres iuſtificare: aut quē ꝯdēnare Et rn̄
di ⁊ dixi. Utriqꝫ vnā cogitatōꝫ cogitaue-
rūt. Terra eni data eſt ſilue et mari locꝰ
portare fluctꝰ ſuos. Et rn̄dit ad me. ⁊ di
xit. Bene tu iudicaſti. Et quare nō iudi-
caſti tibimetipſi. Quēadmodū eni ter-
ra ſilue data eſt. ⁊ mare fluctibꝫ ſuis: ſic
qui ſuꝑ terrā inhabitāt que ſūt ſuꝑ ter
rā intelligere ſolūmō pn̄t. et qui ſuꝑ ce
los q̄ ſuꝑ altitudinē celoꝝ. Et rn̄di et di
xi. Depcor te dn̄e vt mihi detꝰ ſenſus in
telligendi. Nō eni volui interrogare de
ſuꝑioribꝫ tuis: ſed de his que ꝑtranſeūt
ꝑ nos quotidie ꝓpter quid iſrael datꝰ in
obprobriū gentibꝫ quē dilexiſti pp̄lm da
tus eſt tribubꝫ impijs: et lex patrū nr̄o
rum in interitū deducta eſt. ⁊ diſpoſitio
nes ſcripte nuſq̄ꝫ ſunt. ⁊ ꝑtranſiuimus

de ſeculo vt locuſte. et vita nr̄a ſtupor et
pauor: ⁊ nec digni ſum⁹ miſericordiā cō
ſequi. Sed quid faciet noī ſuo qd̄ inuo
catū eſt ſup nos. Et de his interrogaui
et reſpōdit ad me ⁊ dixit. Si fueris plu
rimū ſcrutat⁹ frequēter miraberis. Qm̄
feſtinās feſtinat ſeculū ptrāſire. ⁊ nō ca
pit portare q̄ i futuris tpib⁹ iuſtis repro
miſſa ſunt: qm̄ plenū iniuſticia eſt ſecu-
lū hoc ⁊ infirmitatib⁹. De quib⁹ aūt in-
terrogas dicā. Seminatū eſt enī malū
⁊ necdū venit deſtructio ipius. Si ergo
nō inuerſum fuerit qd̄ ſeminatū eſt. et
diſceſſerit locus vbi ſeminatū eſt malū
nō veniet vbi ſeminatū eſt bonū. Qm̄
gramē ſeminis mali ſeminatū eſt in cor
de ade ab initio. et q̄ztū impietatis ge-
nerauit vſq̄ nūc: et generat vſq̄ cū ve-
niat area. Eſtima aūt apud te gramen
mali ſeminis q̄ztū fructū impietatis ge
nerauit qn̄ ſecate fuerint ſpice q̄rū nō ē
nūer⁹ q̄ magnā areā incipiet facere. Et
rn̄di ⁊ dixi. Quō: et qn̄ hec? Quare mo
dici ⁊ mali anni nr̄i? Et rn̄dit ad me. et
dixit mihi. Nō feſtines tu ſup altiſſimū
Tu eni feſtinas inaniter eſſe ſup ipm.
Nā exceſſus tuus multus. Nōne de his
interrogauerūt aīe iuſtoꝝ in ꝓmptuarijs
ſuis dicētes. Uſqueq̄ ſpero ſic ⁊ qn̄ veni
et fructus aree mercedis nr̄e. Et rn̄dit
ad ea hieremihel archangel⁹ ⁊ dixit. Qn̄
impletus fuerit numer⁹ ſeminū in vob
qm̄ in ſtatera pōderauit ſeculū ⁊ mēſu
ra mēſurauit tpā. ⁊ nūero nūerauit tpa
et nō ꝯmouit nec excitauit vſq̄ dū im-
pleať p̄dicta mēſura. Et rn̄di et dixi. O
dn̄ator dn̄e: ſed ⁊ nos oēs pleni ſumus
impietate. Et ne forte ꝓpter nos nō im
pleanť iuſtoꝝ aree: ꝓpter pctā inhabitan
tiū ſup terraꝫ. Et rn̄dit ad me: et dixit.
Uade iterroga p̄gnantē ſi qn̄ impleue-
rit nouē mēſes ſuos. adhuc poterit ma-
trix eius retinere ptum in ſemetipa. Et
dixi. Nō pt dn̄e. Et dixit ad me. In in-
ferno ꝓmptuaria aīaꝝ: matrici aſſimila
ta ſunt. Queadmodū eni illa feſtinat q̄
parit effugere neceſſitatē ptus. ſic ⁊ hic
feſtinat reddere ea q̄ ꝯmedata ſunt. Ab
initio tibi demōſtrabiť de his q̄ ꝯcupiſcis
videre. Et rn̄di ⁊ dixi. Si iueni grāꝫ an̄
oculos tuos. ⁊ ſi poſſibile ē. ⁊ ſi idoneus
ſum: demōſtra mihi ſi plus q̄ preteritū
ſit hꝫ venire: aut plura ptranſierūt ſupra
q̄ futuꝝ eſt. Quid ptrāſiuit ſcio. qd̄ aūt
futurū ſit ignoro. Et dixit ad me. Sta
ſup dexterā ptē. ⁊ demōſtrabo tibi inter
pretationē ſimilitudinis. Et ſteti ⁊ vidi
⁊ ecce fornax ardēs trāſijt corā me. Et fa
ctū eſt cū trāſiret flāma vidi. et ecce ſu-
perauit fum⁹. Poſt hꝰ trāſijt corā me nu
bes plena aq̄. ⁊ īmiſit pluuiā īpetu mul
tā. Et cū trāſiſſet impet⁹ pluuie ſupaue
rūt ī ea gutte. Et dixit ad me. cogita ti-
bi. Sicut creſcit pluuia ampli⁹ q̄ gutte
et ignis q̄ fum⁹. ſic ſupabūdauit q̄ trāſi
uit mēſura. Supauerūt aūt gutte ⁊ fu
mus. Et oraui ⁊ dixi. Putas viuo vſq̄
in dieb⁹ illis. Uel qd̄ erit in dieb⁹ illis.
Rn̄dit ad me: et dixit. De ſignis de q̄b⁹
me interrogas ex pte poſſum tibi dicere
de vita aūt tua nō ſum miſſus dicere ti
bi; ſed neſcio. ¶ V

De ſignis aūt. ecce dies venient
in quib⁹ apprehendenť q̄ inhabi
tant terrā incenſu multo. et ab
ſcondeť veritatis via ⁊ ſterilis erit a fide
regio et multiplicabiť iniuſticia ſup hāc
quā ipe tu vides. ⁊ ſup quā audiſti olim
⁊ erit īpoſitio veſtigio quā nūc vides re
gnare regionē: ⁊ videbāt eā deſertā. Si
aūt tibi dederit altiſſim⁹ viuere videbis
poſt terciā tubam ⁊ reluceſcet ſubito ſol
noctu. et lūa ter ī die. ⁊ de ligno ſanguis
ſtillabit. ⁊ lapis dabit vocē ſuā ⁊ ppli cō-
mouebunť ⁊ regbit quē nō ſperēt q̄ in-
habitāt ſup terrā ⁊ volatilia cōmigratio
nē faciēt. et mare ſodomiticū piſces rejj
ciet. ⁊ dabit vocē noctu quā nō nouerāt
multi. Oēs aūt audiēt vocē ei⁹. Et cha
os fiet p loca multa. et ignis frequēter
remitteť. et beſtie agreſtes tranſmigra-
būt ⁊ mulieres mēſtruate parient mon
ſtra. et in dulcib⁹ aq̄s ſalſe inuenienť. et
amici oēs ſemetipos expugnabūt. et ab
ſcondeť tūc ſenſus. ⁊ intellectus ſepabiť
in ꝓmptuariū ſuum. et quereť a multis

et nō inuenieť ⁊ mľtiplicabiť iniuſticia
et incōtinentia ſup̱ terrā. Et interroga-
bit regio ꝓximā ſuā: et dicet. Nunq̄d p̱
te trāſijt iuſticia iuſtū faciēs. Et hʼ nega-
bit. Et erit in illo tp̄e: et ſperabūt hoīes
et nō impetrabūt laborabūt ⁊ nō dirigē-
tur vie eoꝝ. Hec ſigna dicere tibi p̱miſ-
ſum eſt mihi. Et ſi orauerīs iterū ⁊ plo-
rauerīs ſicut et nūc. et ieiunaueris ſe-
ptem diebꝫ: audies iterato hoꝝ maiora.
Et euigilaui. ⁊ corpus meū horruit val-
de. et aīa mea laborauit vt deficeret. Et
tenuit me q̇ venit angelus qui loqueba-
tur in me et cōfortauit me ⁊ ſtatuit me
ſup̱ pedeſ. Et factū eſt in nocte ſecunda
et venit ad me ſalathiel dux populi: ⁊ di-
xit mihi. Ubi eras. Et quare vultꝰ tuuſ
triſtis. Aut neſcis qm̄ tibi creditus eſt iſ-
rael in regione trāſmigratōis eoꝝ. Exur-
ge ergo ⁊ guſta panē. et nō derelinquas
nos ſicut paſtor gregē ſuū in manibꝫ lu-
porū malignoꝝ. Et dixi ei. Uade a me ⁊
nō appropieſ ad me Et audiuit vt dixi ⁊
receſſit a me. Et ego ieiunaui diebus ſe-
ptem vlulās et plorās: ſicut mihi man-
dauit huriel angelus. Et factuꝫ eſt poſt
dies ſeptē. ⁊ iteꝝ cogitatōes cordis mei
moleſte erāt mihi valde. Et reſumpſit
aīa mea ſpiritū intellectꝰ. et iteꝝ cepi lo-
qui coram altiſſimo ſermones. Et dixi.
Dn̄ator dn̄e ex omni ſilua terre et oībꝫ
arboribꝫ eiꝰ elegiſti vineā vnā. ⁊ ex omni
terra orbis elegiſti tibi foueā vnā ⁊ ex oī-
bus floribꝫ orbis elegiſti tibi liliū vnū.
⁊ ex oībꝫ abyſſis maris repleſti tibi riuū
vnū. ⁊ ex oībꝫ edificatis ciuitatibꝫ ſancti-
ficaſti tibimetipi ſion. ⁊ ex oībꝫ creatꝫ vo-
latilibꝫ noīaſti tibi columbā vnā. ⁊ ex oī-
bus plaſmatiſ pecoribꝫ ꝓuidiſti tibi ouē
vnā. et ex oībꝫ multiplicatis pp̄lis acq̄ſi-
uiſti tibi pp̄lm vnū: ⁊ ab oībꝫ ꝓbatā legē
donaſti huic quē deſideraſti pp̄lo. et nūc
dn̄e vt q̇d tradidiſti vnū pluribꝫ. Et p̄-
paraſti ſup̱ vnā radicē alias. Et diſper-
diſti vnicū tuū in multis. Et cōculcaue-
rūt eū q̇ ꝯtradicebant ſponſionibꝫ tuis
quicꝫ tuis teſtamētis nō credebant. Et
ſi odiens odiſti pp̄lm tuū: tuis manibꝫ
debet caſtigari. Et factū eſt cuꝫ locutus
eſſem ſermones. et miſſus eſt angelus
ad me qui ante venerat ad me preterita
nocte et dixit mihi. Audi me et inſtruā
te: et intende mihi et adijciam corā te.
Et dixi. Loquere dn̄e meus. Et dixit ad
me. Ualde tu in exceſſu mentis factꝰ es
pro iſrael. An plus dilexiſti eum q̄ꝫ qui
eū fecit. Et dixi ad eū. Nō dn̄e ſed dolēs
locutus ſum. Torquent enim me reneſ
mei p̱ omnē horā querentē apprehēde-
re ſemitā altiſſimi. et inueſtigare p̱tē iu-
dicij eius. Et dixit ad me. Nō potes. Et
dixi. Quare dn̄e. Ad quid naſcebar. aut
quare nō fiebat matrix matris mee mi-
hi ſepulcrū: vt nō viderē laborē iacob et
defatigationē generiſ iſrael. Et dixit ad
me. Numera mihi que nec dū venerāt
et collige mihi diſperſas guttas. Et re-
uirida mihi aridos flores. et aperi mihi
clauſa ꝓmptuaria. et ꝓduc mihi inclu-
ſos in eis flatus. Demonſtra mihi vociſ
imaginē. ⁊ tunc oſtendā tibi laborē quē
rogas videre. Et dixi. Dominator dn̄e:
quis enī eſt q̇ poteſt hec ſcire niſi qui cū
hominibus habitationē nō habet. Ego
aūt inſipiens ⁊ quō potero dicere de his
quibus me interrogaſti. Et dixit ad me
Quō nō potes facere vnum de his que
dicta ſunt: ſic nō poteris inuenire iudi-
cium meū: aut in fine charitatē quā po-
pulo promiſi Et dixi. Sed ecce dn̄e: tu
ꝓpe es his qui in finem ſunt. Et quid
facient qui ante me fuerūt aut nos. aut
hi qui poſt nos. Et dixit ad me. Corone
aſſimilabo iudiciū meū. Sicut nō no-
uiſſimoꝝ tarditas: ſic nec prioꝝ veloci-
tas. Et rn̄di et dixi. Nec poteras facere
eos qui facti ſunt. et qui ſunt. et q̇ futuri
ſunt in vnū: vt celerius iudicium tuū
oſtendas. Et rn̄dit ad me ⁊ dixit. Non
p̄t feſtinare creatura ſup̱ creatorem nec
ſuſtinere ſeculū eos qui in eo creādi ſūt
in vnū. Et dixi. Quō dixiſti ſeruo tuo:
quoniā viuificās viuificaſti a te creatā
creaturā in vnū. et ſuſtinebat creatura:
poterit ⁊ nūc portare p̄ntes ī vnū. Et di-
xit ad me. Interroga matricē mľierꝫ. et

dices ad eā. Et ſi paris: q̄re ꝑ tps. Roga ergo eā: vt det dece in vnū. Et dixi. Nō vtiq; poterit: ſed ſm tps. Et dixit ad me. Et ego dedi matricē terre his qui ſeminati ſunt ſup eā ꝑ tps. Quemadmodū eni infans nō parit ea que ſenū ſunt: ſic ego diſpoſui a me creatū ſeculū Et interrogaui ⁊ dixi. Cū iā dederis mihi viā loquar corā te. Nā mater nr̄a de qua dixiſti mihi. adhuc iuuenis eſt: iam ſenectuti appropinquat Et rn̄dit ad me et dixit. Interroga eā q̄ parit. et dicet tibi. Dices eni ei. Quare q̄s pepiſti nunc nō ſunt ſiles his q̄ añ te. ſi minores ſtatura? Et dicet tibi et ipa. Alij ſunt qui ī iuuētute virtutis nati ſunt. et alij q̄ ſub tpe ſenectutis deficiēte matrice ſūt nati. Cōſidera ergo et tu qm̄ minori ſtatura eſtis pre his qui ante vos. et qui poſt vos minori q̄ vos. quaſi iā ſeneſcentes creature et fortitudinē iuuentutis pretereuntes. Et dixi. Rogo domine ſi inueni gratiam ante oculos tuos: demonſtra ſeruo tuo per quem viſites creaturam tuam.

CVI

Et dixit ad me Initio terreni orbis ⁊ añq; ſtaret exitꝰ ſeculi ⁊ anteq; ſpirarēt ꝯuentiones ventorū. et anteq; ſonarēt voces tonitruū. et anteq; ſplenderēt nitores choruſcationum. et anteq; cōfirmarent fundamēta paradiſi: anteq; viderent decori flores ⁊ anteq; cōfirmarent mote virtutes. anteq; colligerent innumerabiles militie angelorū ⁊ anteq; extollerent altitudīes aeris. ⁊ añq; nōiarent mēſure firmamētorū. et anteq; eſtuarent camini in ſiō. ⁊ anteq; inueſtigarent pn̄tes anni. ⁊ añq; abalienarent eorū qui nūc peccant adinuentōnes et cōſignati eſſent qui fidem theſaurauerūt: tūc cogitaui ⁊ facta ſunt per me ſolum et nō per aliū. et finis per me et nō per aliū. Et rn̄di: et dixi. Que erat ſeparatio temporū. aut qm̄ prioris finis et ſequētis initiū? Et dixit ad me. Ab abraā vſq; ad iſaac quādo nati ſunt ab eo iacob ⁊ eſau manus iacob tenebat ab initio calcaneū eſau. Finis eni huiꝰ ſeculi eſau et principiū ſequentis iacob Hoīs manus inter calcaneū et manū. Aliud noli querere eſdra. Et rn̄di ⁊ dixi. O dn̄ator dn̄e. ſi inueni gratiā an̄ oculos tuos: oro vt demōſtres ſeruo tuo finem ſignorū tuorū quorū partē mihi demonſtraſti nocte ꝑcedente. Et rn̄dit et dixit ad me. Surge ſup pedes tuos: et audi vocē pleniſſimā ſonitus. Et erit ſicut cōmotio: nec comouebit locus in q̄ ſtes ſup eū. Ideo cū loquit tu nō expaueas. qm̄ de fine verbū. ⁊ fundamentū terre intelligit: qm̄ de ipis ſermo tremiſcit ⁊ cōmouebit. Scit eni qm̄ finē eorū oportet cōmutari. Et factū eſt cū audiſſem ſurrexi ſup pedes meos: ⁊ audiui. ⁊ ecce vox loquēs ⁊ ſonꝰ eius ſic ſonꝰ aquarū multarū. Et dixit. Ecce dies veniūt et erit qn̄ appropinquare incipiā vt viſitē habitātes in terra. et qn̄ inqrere incipiam ab eis q̄ iniuſte nocuerūt iniuſticia ſua. ⁊ qn̄ ſuppleta fuerit hūilitas ſiō et cū ſupſignabit ſeculū qd̄ incipiet ꝑtranſire hec ſigna faciam. Libri aperient ante faciē firmamēti. ⁊ oēs videbunt ſimul ⁊ āniculi infantes loquent vocibꝰ ſuis ⁊ pregnātes immaturos pariēt infantes triū ⁊ quattuor menſiū ⁊ viuēt et ſuſcitabunt. Et ſubito apparebunt ſeminata loca nō ſeminata. et plena pmptuaria ſubito inuenient vacua ⁊ tuba canet cū ſono. quā cū oēs audierit. ſubito expaueſcent. Et erit: in illo tpe debellabūt amici amicos vt inimici. et expaueſcet terra cū his. Et vene ſonitus ſtabunt: et nō decurrēt in horis tribus. Et erit oīs qui derelictꝰ fuerit ex oībꝰ iſtis quibꝰ ꝑdixi tibi: ipe ſaluabit. et videbit ſalutare meū ⁊ finē ſeculi veſtri. Et videbūt qui recepti ſunt hoīes qui mortē nō guſtauerūt a natiuitate ſua. ⁊ mutabitur cor inhabitantium. et cōuertet in ſenſum alium. Delebit enim malū. ⁊ extinguet dolus. Florebit aūt fides. et vincet corruptela. et oſtendet veritas q̄ ſine fructu fuit diebꝰ tantis. Et factum eſt cū loqueret mihi. ⁊ ecce paulatim intuebar ſup eū ante quē ſtabā. ⁊ dixit ad

me hec. Ueni tibi oñdere tp̄s future no
ctis. Si ergo iterū rogaueris. et iterū
ieiunaueris ſeptē diebꝫ. iterū tibi renū-
ciabo hoꝝ maiora ꝑ diē ꝙ̄ audiui. Audita
eſt enī vox tua apud altiſſimū. Uidit enī
fortis directionē tuā. ⁊ ꝓuidit pudicitiā
quā a iuuētute tua habuiſti. ⁊ ꝓpter hoc
miſit me demonſtrare tibi hec oīa et di-
cere tibi. Cōfide ⁊ noli timere. et noli fe
ſtinare cū prioribꝫ tp̄ibꝫ cogitare vana.
vt nō ꝑeres a nouiſſimis tp̄ibꝫ. Et fa-
ctū eſt poſt hec ⁊ fleui iterū ⁊ ſimiliter ie
iunaui ſeptē diebꝫ: vt ſuppleā tres heb-
domadas que dicte ſunt mihi. Et factū
eſt in octaua nocte ⁊ cor meū turbabat̄
iterato in me et cepi loqui corā altiſſimo.
Inflammabat̄ enī ſpūs meus valde. et
aīa mea anxiabat̄ et dixi. O dn̄e loquēs
locutus es ab initio: creature in primo
die dicēs. Fiat celū et terra. et tuū ver-
bum opus ꝑfectū. Et erat tūc ſpūs ⁊ te
nebre circumferebant̄ ⁊ ſilentiū. ſonus
vocis hoīs nondū erat abs te. Tunc di-
xiſti de theſauris tuis ꝓferri lumē lumi
noſum: quo appareret opus tuū. Et die
ſecūdo creaſti ſpiritū firmamenti. ⁊ im
peraſti ei vt diuideret ⁊ diuiſionē face-
ret inter aquas: vt pars quedā ſurſum
recederet: pars vero deorſum maneret.
Et tercia die imperaſti aquis cōgregari
in ſeptima parte terre: ſex vero ꝑtes ſic-
caſti ⁊ cōſeruaſti: vt ex his ſint coram te
miniſtrātia ſeminata deo culta. Uerbū
enī tuū ꝓceſſit. et opus tuū ſtatim fie-
bat. Proceſſit enī ſubito fructus multi
tudinis immenſus ⁊ cōcupiſcētie guſt⁹
multiformes ⁊ flores colore imutabili ⁊
odores oderamēti inueſtigabilis. Et die
tercio hec facta ſūt. Quarta aūt die im-
peraſti fieri ſolis ſplendorē: lune lumē.
ſtellaꝝ diſpoſitionē. ⁊ imperaſti eis vt de
ſeruirent futuro plaſmato hoī. Quinto
aūt die dixiſti ſeptime ꝑti vbi erat aqua
cōgreata vt ꝓcrearet animalia ⁊ volati-
lia et piſces. et ita fiebat. Aqua muta et
ſine aīa que dei nutu iubebant̄ aīalia fa-
ciebat: vt ex hoc mirabilia tua nationes
enarrent. Et tunc ꝯſeruaſti duas aīas.

nomē vni vocaſti enoch. et nomē ſecun-
de vocaſti leuitathan. et ſeꝑaſti ea ab al-
terutro. Nō enī poterat ſeptia pars vbi
erat aqua cōgregata capere ea. Et dedi
ſti enoch vnā partē que ſiccata eſt ter-
cio die vt habitet in ea: vbi ſunt mōtes
mille. Leuiathan aūt dediſti ſeptimam
partem humidam ⁊ ſeruaſti eā vt fiat ī
deuorationem quibꝫ vis ⁊ quando vis.
Sexto autem die imꝑaſti terre vt crea
ret coram te iumenta et beſtias et repti
lia et ſuꝑ his adam que cōſtituiſti ducē
ſuꝑ oībꝫ factis que feciſti et ex eo educi-
mur nos omnes quēꝙ̄ elegiſti populū.
Hec aūt oīa dixi corā te dn̄e quia ꝓpter
nos creaſti ſeculū. Reſiduas aūte gen-
tes ab adam natas dixiſti eas nil eſſe. et
qm̄ ſaliue aſſimulate ſunt. et q̄ſi ſtillicidi
um de vaſe ſimilaſti abūdantiā eoꝝ. Et
nūc dn̄e ecce iſte gētes q̄ in nihilū depu
tate ſunt: ceperūt dn̄ari nr̄i et deuorare:
nos aūt pp̄ls tuus quē vocaſti primoge
nitum vnigenitum emulatorē tuū tra-
diti ſumus in manibꝫ eorū. Et ſi ꝓpter
creatū eſt ſeculum quare non heredita-
tem poſſidemus cum ſeculo. Uſque-
quo hec. C VII

Et factū eſt cū voluiſſem loqui
verba hec: miſſus eſt ad me an-
gelus qui miſſus fuerat ad me
primis noctibꝫ: et dixit ad me. Surge
eſdra. ⁊ audi ſermones quos veni loqui
ad te. Et dixi. Loq̄re de⁹ meus. Et dixit
ad me. Mare poſitū eſt ī ſpacioſo loco vt
eſſet altū et immēſum: erit aūt ei introi
tus in anguſto loco poſitus: vt eſſet ſimi
lis fluminibꝫ. Quis enim volens volu
erit ingredi mare et videre eū vel dn̄ari
eius ſi nō tranſierit anguſtum. in latitu
dinē venire quō poterit. Itē aliud. Ci-
uitas eſt edificata et poſita in loco cam
peſtri: eſt aūt plena omniū bonorū. In-
troitus ei⁹ anguſtus ⁊ in ꝑcipiti poſitus
vt eſſet a dextris quidē ignis. a ſiniſtris
aqua alta: ſemita autē eſt vna ſola in-
ter eos poſita. hoc eſt inter ignē et aquā
vt nō capiat ſemita niſi ſolummō veſti-
giū hoīs. Si aūt dabit̄ ciuitas hominū

in hereditatē.ſi nūq̄ȝ ante poſitū ꝑiculū
ꝑtranſierit:quō accipiat hereditatē ſuā
Et dixi. Sic dn̄e. Et dixit ad me. Sic
eſt et iſrl̄ ps. Propter eos enī feci ſecu/
lum ⁊ qn̄ traſgreſſus eſt adā ꝯſtitutōes
meas:iudicatū eſt qd̄ factū eſt. Et facti
ſūt introit⁹ hui⁹ ſeculi anguſti ⁊ dolētes
et laborioſi:pauci aūt ⁊ mali et ꝑiculoꝝ
pleni ⁊ labore magnoꝑe fulti:nā maioris
ſeculi introit⁹ ſpacioſi ⁊ ſecuri ⁊ facien/
tes īmortalitatis fructū. Si g̊ egrediē/
tes nō fuerūt ingreſſi q̄ viuūt. anguſta
et vana hec.nō poterūt recipe q̄ ſūt repo
ſita. Nūc g̊ tu q̄re ꝯturbaris cū ſis cor/
ruptibilis.⁊ q̄d moueris tu cū ſis mor/
talis:Et q̄re nō accepiſti in corde qd̄ fu
turū.ſȝ qd̄ in p̄n̄ti. Rn̄di ⁊ dixi. Dn̄ator
dn̄e ecce diſpoſuiſti lege tua:qm̄ iuſti he
reditabūt h̄. Impij aūt ꝑibūt: iuſti aūt
ferēt anguſta:ſperātes ſpacioſa. Qui eñ
impie geſſerūt ⁊ anguſta paſſi ſūt.⁊ ſpa
cioſa nō videbūt. Et dixit ad me. Nō eſt
iudex ſuꝑ deū:necȝ intelligēs ſuꝑ altiſſi/
mū. Pereūt enī multi p̄n̄tes:q2 negli/
giꝉ q̄ añ poſita eſt dei lex. Mandans enī
mādauit de⁹ veniētib⁹ qn̄ venerūt:q̄d fa
cientes viuerēt.⁊ q̄d obſeruātes nō pu
nirenꝉ. Hi aūt nō ſunt ꝑſuaſi et ꝯdixerēt
ei.et ꝯſtituerūt ſibi cogitamē vanitatis
et ꝓpoſuerūt ſibi circūuentōes delictoꝝ
et ſuꝑdixerūt altiſſimo nō eſſe ⁊ vias ei⁹
nō cognouerūt ⁊ legē ei⁹ ſpreuerūt ⁊ ſpō
ſiones eius abnegauerūt.et ī legitimis
eis fidē nō habuerūt:et oꝑa eius nō ꝑ/
fecerunt. Propter hoc eſdra vacua va/
cuis.et plena plenis. Ecce tp̄s veniet.et
erit qn̄ venient ſigna q̄ p̄dixi tibi. Et ap
parebit ſponſa et appareſcens oſtendeꝉ
que nūc ſubduciꝉ terra ⁊ oīs q̄ liberatus
eſt de p̄dictis malis.ip̄e videbit mirabi/
lia mea. Reuelabiꝉ enī fili⁹ meus ieſus
cum his qui cum eo ſunt.et iocundabū
tur qui relicti ſunt in annis quadringē
tis. Et erit poſt annos hos ⁊ morieꝉ fili⁹
meus chriſtus. et oēs qui ſpiramentuȝ
hn̄t hoīes.⁊ cōuerteꝉ ſeculū in antiquū
ſilentiū diebus ſeptē ſicut in priorib⁹ iu
dicijs.ita vt nemo derelinquatur:⁊ erit
poſt dies ſeptē:et excitabiꝉ qd̄ nondū vi
gilat ſeculū.et morieꝉ corruptū. Et ter/
ra reddet q̄ in ea dormiūt.⁊ puluis q̄ in
eo ſilentio habitant.⁊ promptuaria red
dent q̄ eis cōmendate ſunt aīe. Et reue
labitur altiſſimus ſuꝑ ſedē iudicij.⁊ ꝑ/
tranſibunt miſerie.et longanimitas cō
gregabiꝉ. Iudiciū autē ſolū remanebit
veritas ſtabit.⁊ fides ꝯualeſcet. Et op⁹
ſubſequeꝉ.⁊ merces oſtendeꝉ.et iuſticie
vigilabūt.et iniuſticie nō dn̄abūꝉ. Et di
xi. Prim⁹ abraā ꝓpter ſodomitas orauit
et moiſes ꝓ patrib⁹ q̄ in deſerto peccaue
rūt ⁊ q̄ poſt eū ꝓ iſrl̄ in dieb⁹ achaȝ et ſa/
muelis ⁊ dauid ꝓ ꝯfractōe.⁊ ſalomon ꝓ
eis q̄ venerūt in ſanctificationē.⁊ helias
ꝓ his q̄ pluuiā acceperūt ⁊ ꝓ mortuo vt
viueret.et ezechias ꝓ pp̄lo ī dieb⁹ ſenna
cherib.⁊ multi ꝓ multꝭ. Si g̊ mō qn̄ cor
ruptibile increuit.⁊ iniuſticia multipli/
cata eſt.et orauerūt iuſti ꝓ impijs:q̄re ⁊
nūc ſic nō erit. Et rn̄dit ad me: et dixit.
Preſens ſeculū nō eſt finis: gloria ī eo
frequens manet ꝓpter hoc orauerunt ꝓ
inualidis. Dies enī iudicij erit finis tē/
poris huius.⁊ initiū tp̄is futuri immor
talitatis:in quo ꝑtrāſiuit corruptela ſo/
luta eſt intemperantia abſciſa eſt incru
delitas creuit autē iuſticia. orta eſt veri/
tas. Tunc enī nemo poterit ſaluare eū
qui perijt.necȝ demergere qui vincit.et
reſpondi ⁊ dixi. Hic ſermo meus prim⁹
et nouiſſimus.quoniā melius erat non
dare terram adam.vel cum iam dediſſet
coercere eū vt nō peccaret. Quid enim
prodeſt hominib⁹ in p̄ſenti viuere in tri/
ſticia.et mortuos ſperare punitionē. O
tu quid feciſti adā Si enī tu peccaſti nō
eſt factus ſolius tuus caſus ſed ⁊ noſter
q̄ ex te aduenim⁹. Quid enī ꝓdeſt nobis
ſi ꝓmiſſum eſt nobis immortale tēpus
nos aūt mortalia oꝑa egimus. Et qm̄
p̄dicta eſt nobis ꝑhennis ſpes:nos vero
peſſimi vani facti ſumus. Et qm̄ repoſi
ta ſūt nobis habitacula ſanitatis ⁊ ſecu
ritatis:nos vero male ꝯuerſati ſumus.
Et quoniā repoſita gloria altiſſimi pro/
tegere eos qui tarde cōuerſati ſunt:nos

aũt peſſimis vijs ambulauim⁹.Et qm̄
oñdeř paradiſus cui⁹ fructus incorru/
ptus pſeuerat in q̄ eſt ſecuritas ⁊ mede
la nos vero nō ingrediem̄.In ingratis
enī locis ꝯuerſati ſum⁹.Et qm̄ ſup ſtel
las fulgebũt facies eoꝝ q̄ abſtinētiā ha/
buerũt:nr̄e aũt facies ſup tenebras ni/
gre.Nō enī cogitauim⁹ viuētes qn̄ ini/
quitatē faciebam⁹ ꝙ incipiem⁹ poſt mor
tē pati.Et rñdit ⁊ dixit.Hoc eſt cogita
mentũ certamiſ qđ certabit q̄ ſup terrā
natus eſt hō:vt ſi vict⁹ fuerit patiař qđ
dixiſti.Si aũt vicerit recipiet qđ dico:
qm̄ hec eſt vita quā moiſes dixit cũ viue
ret ad pplm̄ dicēs.Elige tibi vitā vt vi/
uas.Nō crediderũt autē ei:ſed nec poſt
eũ ꝓphetis.Sed nec mihi q̄ locut⁹ ſum
ad eos:qm̄ nō eſſet triſtitia in ꝑditionē
eoꝝ ſicut futurũ eſt gaudiũ ſup eos q̄bꝫ
ꝑſuaſa eſt ſal⁹.Et rñdi ⁊ dixi.Scio dñe
qm̄ vocat⁹ eſt altiſſim⁹ miſericors in eo
ꝙ miſereař in his q̄ nondũ in ſeculo ad
uenerũt.et ꝙ miſereř illis q̄ ꝯuerſionē
faciũt ī lege ei⁹.et lōganimis qm̄ lōgani
mitatē p̄ſtat his q̄ peccauerũt q̄ſi ſuis opi
bus.et munificus eſt qm̄ quidē donare
vult ꝑ exigētijs.et multe miſericordie:
qm̄ multiplicat mag̃ miſericordias his
q̄ p̄ñtes ſunt ⁊ q̄ p̄terierũt et qui futuri
ſũt.Si ei nō multiplicauerit miſericor
dias ſuas.nō viuificabiř ſeculũ cũ his q̄
inhereditabāt in eo.Et donat:qm̄ ſi nō
donauerit de bonitate ſua.⁊ alleuienř hi
q̄ iniquitatē fecerũt de ſuis iniq̄tatibꝫ nō
poterit decies milleſima ꝑs viuificari ho
minũ.Et iudex ſi nō ignouerit his qui
curati ſũt vbo ei⁹.⁊ deleuerit multitudi/
nē ꝯtemptionũ:nō fortaſſis derelinque
renř in innumerabili multitudine niſi
pauci valde.

¶ VIII

ET rñdit ad me:et dixit.Hoc ſe/
culũ fecit altiſſim⁹ ꝓpř multos.
futurũ aũt ꝓpter paucos.Dicā
aũt corā te ſīlitudinē eſdra.Quō aũt in
terrogabis terrā.et dicet tibi.qm̄ dabit
terrā multā magis vñ fiat fictibile puũ
aut puluerē vñ auꝝ fit.ſic ⁊ act⁹ p̄ñtis ſe
culi.Multi quidē creati ſunt.pauci aũt
ſaluabunř.Et rñdi ⁊ dixi.Abſorbe ḡ aīa
ſenſum:⁊ deuora qđ ſapit.Cōueniſti eī
obaudire.et ꝓphetare volēs.Nec enī tibi
eſt datũ ſpaciũ.Niſi ſolũmō viuere.O
dñe ſi nō ꝑmittes ſeruo tuo vt oremus
corā te.et des nobis ſemē cordi ⁊ ſenſui
culturā vñ fructus fiat:vñ viuere poſſit
oīs corrupt⁹ qui portabit locũ hoīs.So
lus enī es:⁊ vna plaſmatio nos ſumus
manuũ tuaꝝ ſic̄ locut⁹ es.Et quō nũc
in matrice plaſmatũ ē corp⁹ ⁊ p̄ſtās mē
bra:ꝯſeruař in igne ⁊ aq̄ tua creatio ⁊ no
uē mēſibꝫ patiř tua plaſmatio tuā crea/
turā q̄ in ea creata eſt:ipm̄ aũt qđ ſuat
⁊ qđ ſeruař vtraqꝫ ſuabũř.ſeruataqꝫ qñ
qꝫ iteꝝ reddit matrix q̄ ī ea creuerit.Im
peraſti eī ex ipis mēbris hꝫ eſt mãmillis
p̄bere lac fructui mãmillaꝝ vt nutriař id
qđ plaſmatũ eſt vſqꝫ in tp̄s aliqđ.⁊ po/
ſtea diſponas eũ tue miſericordie.Enu
triuiſti eũ tua iuſticia.⁊ erudiſti eũ ī lege
tua ⁊ corripuiſti eũ tuo intellectu.⁊ mor
tificabis eũ vt tua creatura.⁊ viuificabꝫ
eũ vt tuũ opus.Si ḡ ꝑdideris eũ q̄ tā/
tis laboribꝫ plaſmat⁹ ē:tuo iuſſu facile ē
ordinari vt et id qđ fiebat ſeruareř.Et
nũc dñe dicā:de oī hoīe tu magis ſcis de
pplo aũt tuo ob quē doleo.⁊ de hereditа
te tua ꝓpter quā lugeo.et ꝓpř iſrł ꝓpter
quē triſtis ſum.et de iacob ꝓpter quē do
leo.iđ incipiā orare corā te ꝑ me ⁊ ꝑ eis
qm̄ video lapſus nr̄os q̄ inhabitam⁹ ter
rā.Sꝫ audiui celeritatē iudiciſ qui futu
rus eſt.Ideo audi vocē meā.et intelli/
ge ſermonē meũ:et loq̄r corā te.Initiũ
verboꝝ eſdre:priuſqꝫ aſſumereř.Et dixi.
Dñe qui inhītas ſeculũ.cui⁹ oculi ele/
uati in ſuꝑna ⁊ aere.⁊ cui⁹ thron⁹ ineſti
mabilis ⁊ gloria incōprehēſibił:cui aſtat
exercit⁹ angeloꝝ cũ tremore q̄ꝝ ſuatio
in vēto ⁊ igni ꝯuertiř:cui⁹ verbũ verũ et
dicta ꝑſeuerātia cui⁹ iuſſi fortis ⁊ diſpo/
ſitio terribił cui⁹ aſpect⁹ arefacit abyſſos
et indignatio tabeſcere facit mōtes:⁊ ve
ritas teſtificař.Exaudi orōez ſerui tui:⁊
auribꝫ ꝑcipe p̄cationē figmenti tui.Dũ
enī viuo loq̄r:⁊ dũ ſapio rñdebo.Nec re
ſpicias pplī tui delicta:ſed qui tibi in ve/

ritāte ſeruiūt. Nec intēdas impia gen-
tium ſtudia. ſed qui tua teſtimonia cum
doloribꝫ cuſtodierūt. Nec cogites qui in
cōſpectu tuo falſe ↄuerſati ſunt: ſed me-
morare q̄ ex volūtate ſua timorē ↄgno-
uerūt. Necꝫ volueris ꝑdere qui pecudū
mores habuerūt. ſed reſpicias eos qui
legē tuā ſplendide docuerūt. Nec indi-
gneris eis q̄ beſtijs peiores iudicati ſūt.
ſed diligas eos qui ſemꝑ in tua iuſticia
cōfidunt et gloria. Quoniā nos et pa-
tres noſtri talibꝫ morbis languemꝰ: tu
aūt ꝓpter nos peccatores miſericors vo
caberis. Si enī deſideraueris vt nr̄i mi
ſerearis. tūc miſericors vocaberis: nobiſ
aūt nō habentibꝫ oꝑa iuſticie. Juſti enī
quibꝫ ſunt oꝑa multa repoſita: ex ꝓprijs
operibꝫ recipiēt mercedē. Quid eſt enī
homo vt ei indigneris aut genus corru
ptibile vt ita amarus ſis de ipō. Jn veri
tate enī nemo de genitis eſt qui nō im-
pie geſſit ⁊ de ↄfitentibꝫ qui nō deliquit
Jn hoc enī annunciabit iuſticia tua et
bonitas tua dn̄e: cū miſertus fueris eis
qui nō hn̄t ſubſtantiā bonoꝝ operū. Et
rn̄dit ad me: et dixit. Recte locutus es
aliqua ⁊ iuxta ſermones tuos ſic ⁊ fiet.
Qm̄ nō vere cogitabo ſuꝑ plaſma eoꝝ q̄
peccauerūt ante mortem ante iudicium
ante perditionē: ſed iocundabor ſuꝑ iu-
ſtorū figmentū et memorabor ꝑegrina
tionis quocꝫ ⁊ ſaluatōis ⁊ mercedis re-
ceptionis. Quō ergo locutus ſum ſic et
eſt. Sicut enī agricola ſerit ſuꝑ terrā ſe
mina multa et plantatōes multitudi-
nis plantat. ſed nō in tꝑe oīa q̄ ſemina-
ta ſunt ſaluant̄. ſed nec oīa que planta-
ta ſunt radicabūt: ſic ⁊ qui in ſeculo ſe-
minati ſunt nō oēs ſaluant̄. Et reſpōdi
et dixi. Si inueni gratiā loq̄r. Quō ſe-
men agricole ſi nō aſcenderit aut nō ac
ceperit pluuiā tuam in tꝑe aut ſi corru-
ptum fuerit multitudīe pluuie: ſic perit
et ſimiliter hō qui manibꝫ tuis plaſma-
tus eſt. ⁊ tu ei imago noīatus: qm̄ ſimi-
latus es ei ꝓpter quē oīa plaſmaſti. et ſi
milaſti ſemini agricole. Nō iraſcarꝭ ſuꝑ
nos: ſed ꝑce ꝓplo tuo ⁊ miſerere heredi-
tati tue. Tu aūt creature tue miſereris
Et rn̄dit ad me ⁊ dixit. Que ſunt p̄ſītia
p̄ſītibꝫ. et q̄ futura futuris. Multū enī
tibi reſtat vt poſſis diligere meā creatu-
ram ſuꝑ me: tibi aūt frequēter ⁊ ipi ꝓxi-
maui: iniuſtis aūt nūqꝫ. Sed ⁊ i hoc mi
rabilis es corā altiſſimo qm̄ hūiliaſti te
ſicut decet te. ⁊ nō iudicaſti te vt inter iu
ſtos plurimū glorificerꝭ. Propt̄ qđ mi-
ſerie multe ⁊ miſerabiles efficient̄ eis q̄
habitāt ſeculū in nouiſſimis. qꝛ in mul-
ta ſuꝑbia ambulauerūt. Tu aūt ꝓ te in
tellige. ⁊ de ſimilibꝫ tuis inquire gloriā
Vobis enī aptꝰ eſt paradiſus. plātata ē
arbor vite. p̄paratū eſt futuꝝ tꝑs p̄para-
ta eſt abundātia. edificata ē ciuitas. ꝓba
ta eſt requies. ꝑfecta ē bonitas. ⁊ ꝑfecta
ſapīa. Radix mali ſignata eſt a vobis: in
firmitas et tinea a vobis abſcōſa eſt ⁊ in
infernum fugit corruptio in obliuione.
Tranſierūt dolores ⁊ oſtēſus eſt in fine
theſaurus īmortalitatis. Noli ḡ adijcere
inquirēdo de multitudīe eoꝝ qui perierūt
Nā et ipi accipiētes libertatē ſpreuerūt.
altiſſimū. et legem eius cōtempſerūt:
et vias eiꝰ dereliquerūt. Adhuc aūt iu-
ſtos eius ↄculcauerūt ⁊ dixerūt in corde
ſuo nō eē deū. ⁊ quidē ſciētes qm̄ moriū
tur. Sicut ei vos ſuſcipiēt q̄ p̄dicta ſūt
ſic eos ſitis et cruciatꝰ q̄ p̄parata ſunt.
Nō enī voluit hoīeꝫ diſperdi. Sed ⁊ ipi
qui creati ſunt. coinquinauerūt nomen
eiꝰ qui fecit eos. et ingrati fuerūt ei qui
p̄parauit eis vitā. Qua ꝓpter iudicium
meū mō appropiquat. Que nō oībꝫ de
mōſtraui niſi tibi. ⁊ tibi ſimilibꝫ paucis
Et rn̄di et dixi. Ecce nūc dn̄e demōſtra-
ſtiꝰ mihi multitudinē ſignoꝝ q̄ incipies
facere in nouiſſimis ſed nō demōſtraſti
mihi quo tꝑe.

C IX

Et reſpondit ad me et dixit. Me
tiens metire tempus in ſemet
ipſo. et erit cum videris quādo
trāſierit pars quedā ſignorū que p̄dicta
ſunt: tūc intelliges qm̄ ipm eſt tꝑs in q̄
incipiet altiſſimus viſitare ſeculū quod
ab eo factū eſt. Et quando videbit̄ in ſe
culo motio locorū et populorū turbatio

tūc intelliges qm̄ de his erāt altiſſimus
locutꝰ: a diebꝫ q̄ fuerūt ante te ab initio
Sicut eni oē qd̄ factū eſt in ſeculo. ini-
tium hꝫ piter et ꝯſummationē. ⁊ ꝯſum
matio eſt manifeſta. ſic et altiſſimi tꝑa
initia hn̄t maifeſta in ꝓdigijs ⁊ ꝟtutibꝫ
et ꝯſummatōes in actu ⁊ in ſignis. Et
erit oīs q̄ ſaluꝰ factus fuerit ⁊ q̄ poterit
effugere ꝑ opa ſua. et ꝑ fidē in q̄ credidi
ſtis relinquet̄ de ꝑdictis ꝑiculis. et vide
bit ſalutare meū in terra mea. ⁊ ī finibꝫ
meis qm̄ ſanctificaui me a ſeclo. Et tūc
miſerabunt̄ q̄ nūc abuſi ſūt vias meas
et in tormētis cōmorabunt̄ hi q̄ eas ꝓie
cerūt in ꝯtēptu. Qui eni nō cognouert
me viuētes bn̄ficia ꝯſecuti: et q̄ faſtidie
rūt legē meā cū adhuc erāt hn̄tes liber
tatē. et cū adhuc eſſet eis apertus pnīe
locus nō intellexerūt ſed ſpreuerūt hos
oportet poſt mortē in cruciamēto ꝯgno
ſcere. Tu ergo noli adhuc curioſus eſſe
quō impij cruciabunt̄: ſed inquire quō
iuſti ſaluabunt̄ ⁊ quoꝝ ſeculū. et ꝓpt̄ q̄s
ſeculū ⁊ qn̄. Et rn̄di ⁊ dixi. olim locutus
ſum ⁊ nūc dico ⁊ poſtea dicā. qm̄ plures
ſunt q̄ pereūt q̄ꝫ q̄ ſaluabunt̄: ſicut mul-
tiplicatur fructus ſuꝑ guttā. Et rn̄dit
ad me: et dixi. Qualis ager talia et ſemi
na. et quales flores tales et tincture. et
qualis opator talis ⁊ creatio. ⁊ q̄lis agri-
cola talis cultura: qm̄ tꝑs erat ſeculi. Et
nūc cū eſſem parās eis his q̄ nūc ſūt añ
q̄ꝫ fieret ſeculū ī q̄ habitarēt. ⁊ nemo cō
tradixit mihi. Tūc eni q̄ſq; et nūc crea-
tor ī mūdo ꝯ̄ parato et meſſe indeficien
ti ⁊ lege inueſtigabili: corrupti ſunt mo
res eoꝝ. Et ꝯſideraui ſeculū. ⁊ ecce erat
ꝑiculū ꝓpter cogitatōes q̄ in eo aduene-
rūt. Et vidi ⁊ pepci ei valde. ⁊ ſeruaui mi
hi acinū de botro. et plātationē de tribu
multa. Pereat ḡ m̄ltitudo q̄ ſine cā na
ta ē. ⁊ ſeruet̄ acinꝰ meus ⁊ plātatio mea
q̄ cū m̄lto labore ꝑfeci. Tu aūt ſi adhuc
intromittas ſeptē dies alios ſꝫ nō ieiu-
nabis ī eis: ibis ī campū floꝝ vbi domꝰ
nō eſt edificata. ⁊ mādūcabis ſolūmō d̄
floribꝫ cāpi. ⁊ carnē nō guſtabis. ⁊ vinū
nō bibes. ſed ſolummō flores. Depcare

altiſſimū ſine intermiſſiōe. ⁊ veniā ⁊ lo
quar tecū. Et ꝓfectꝰ ſum ſic̄ dixit mihi ī
campū q̄ vocat̄ ardath ⁊ ſedi ibi in flori-
bus. Et de herbis agri manducaui. et fa
cta eſt eſca earū mihi in ſaturitatē. Et
factū eſt poſt dies ſeptē et ego diſcumbe
bā ſuꝑ fenū. et cor meū iterū turbat̄ ſic̄
añ. Et aptū eſt os meū. ⁊ inchoaui dice-
re corā altiſſimo ⁊ dixi O dn̄e te nob oſ
dēs oſ̄ſus es pr̄ibꝫ n̄ris ī deſerto qd̄ nō
calcat̄ ⁊ in fructuoſo: qn̄ erāt exeūtes de
egypto. ⁊ dicēs dixiſti. Tu iſrl̄ audi me ⁊
ſemē iacob intēde ſermonibꝫ meis. Ec-
ce ego ſemino in vobis legē meā ⁊ faciet
in vob fructū. ⁊ glorificabimī in eo ꝑ ſe-
culū. Nā prēs noſtri accipiētes legē nō
ſeruauerūt. ⁊ legitīa mea nō cuſtodiert
et factus eſt fructꝰ legis nō parēs. Nec
enī poterat qm̄ tuus erat: nā q̄ accepert
perierūt nō cuſtodiētes qd̄ in eis ſemi-
natū fuerat. Et ecce ꝯſuetudo eſt vt cū
acceperit terra ſemen. vel nauē mare vel
vas aliqd̄ eſcā vel potū: cū fuerit extermi
natū id in q̄ ſeminatū eſt vel in qd̄ miſ-
ſum eſt. ſimul id qd̄ ſeminatū vel miſſū
eſt vl̄ q̄ ſuſcepta ſūt exterminant̄ ⁊ ſuſce
pta iā nō manēt apud nos. Sꝫ nob ſic
nō factū eſt. Nos quidē q̄ legē accepimꝰ
peccātes ꝑiuimus et cor n̄rm qd̄ ſuſce-
pit eā nā lex nō perijt ſed ꝑmanſit ī ſuo
labore. Et cū loquerer hec in corde meo
reſpexi oculis meis. ⁊ vidi mulierē ī dex
tera ꝑte. Et ecce hec lugebat ⁊ plorabat
cū voce magna. ⁊ aīo dolebat valde. ⁊ ve
ſtimēta eius diſciſſa ⁊ cinis ſuꝑ caput eiꝰ
Et dimiſi cogitatꝰ in qbꝫ erā cogitās. et
cōuerſus ſum ad eā ⁊ dixi ei. Vt q̄d fles
et q̄d doles aīo. Et dixit ad me. Dimit-
te me dn̄e meꝰ vt defleā me. ⁊ adijciā do
lorē qm̄ valde amaro ſū aīo. et hūiliata
ſuꝫ valde. Et dixi ei. Quid paſſa es. Dic
mihi Et dixit ad me. ſteril̄ fui ego famu
la tua ⁊ nō pepi hn̄s maritū annis trigī
ta. Ego eī ꝑ ſingulas horas et ꝑ ſingl̄os
dies ⁊ annos trigīta hos. depcor altiſſi-
mū nocte ac die. Et factū eſt poſt trigin
ta annos exaudiuit me deus ancillam
tuam. et vidit humilitatē meā et attē-

dit tribulationi mee: et dedit mihi filiū
Et iocūdata ſum ſup̄ eū valde ego ⁊ vir
meꝰ et oēs ciues mei. ⁊ honorificabamꝰ
valde fortē. Et nutriui eū cū labore mul
to. et factū eſt cū creuiſſet ⁊ veniſſet ac-
cipere vxorē. feci diē epuli. C X

Et factū eſt cū introiſſet filiꝰ me
us ī thalamo ſuo: cecidit ⁊ mor-
tuus ē. et euertimꝰ oēs lumīa
et ſurrexerūt oēs ciues mei ad ꝯſolan-
dū me. ⁊ quieui vſqꝫ in aliū diē: vſqꝫ no
cte. Et factū eſt cū oēs q̄euiſſent vt me
cōſolarent̄ vt quieſcerē. ⁊ ſurrexi nocte
et fugi et veni ſicut vides in h' cāpo ⁊ co
gito iā nō reuerti in ciuitatē: ſed h' cōſi-
ſtere. et neqꝫ māducare neqꝫ bibere: ſed
ſine intermiſſione lugere ⁊ ieiunare vſ-
qꝫ dū moriar. Et dereliq̄ ſmones in q̄bꝰ
erā. et reſpōdi cū iracūdia ad eā: et dixi.
Stulta ſup oēs mulieres: nō vides lu
ctū noſtrū ⁊ q̄ nobiſ ꝯtingūt: Qm̄ ſion
mr̄ nr̄a oī triſticia ꝯtriſtat̄. ⁊ humilitate
humiliata ē ⁊ luget validiſſime. Et nūc
qm̄ oēs lugemꝰ ⁊ triſtes ſumꝰ. qm̄ oēs
cōtriſtati ſumꝰ: tu aūt ꝯtriſtaris in vno fi
lio. Interroga enī terrā ⁊ dicet tibi. qm̄
hec eſt q̄ debeat lugere caſuꝫ tantoꝝ ſup
eā geminantiū. Et ex ipſa ab initio oēs
nati ⁊ alij veniēt. Et ecce pene oēs in ꝑ-
ditionē ambulāt. ⁊ exterminiū fit mul-
titudo eoꝝ. Et q̄s g° debet lugere magis
niſi hec q̄ tā magnā multitudinē ꝑdidit
qꝫ tu q̄ ꝓ vno doles. Si aūt dicis mihi
qm̄ nō eſt planctus meꝰ ſilis terre: qm̄
fructū ventris mei ꝑdidi. quē cū mero-
ribꝰ peperi ⁊ cū doloribꝰ genui: terra aūt
ſm viā terre: abijt ī ea multitudo p̄ñs
quō euenit ⁊ ego tibi dico. Sicut tu cū
labore pepiſti: ſic et terra dat fructū ſuū
hoī ab initio ei q̄ fecit eam. Nūc g° retine
apud temetipām dolorē tuū. et fortiter
fer q̄ tibi cōtigerūt caſus. Si enī iuſtifi
caueris terminū dei ⁊ ꝯſiliū ſuū. recipi-
es in tp̄e. ⁊ ī talibꝰ collaudaberis. Ingre
dere g° in ciuitateꝫ ad virū tuū. Et dixit
ad me. Nō faciā neqꝫ ingrediar ciuitatē.
ſꝫ h' moriar. Et appoſui adhuc loq̄ ad eā.
et dixi. Noli facere hūc ſermonē: ſed cō
ſenti ꝑſuadenti. Quot ei caſus ſiō. Cō-
ſolare ꝓpter dolorē hierl'm Vides enim
qm̄ ſanctificatio nr̄a deſerta effecta eſt ⁊
altare nr̄m demolitū eſt: ⁊ templū nr̄m
deſtructū eſt ⁊ pſalteriū nr̄m humilia-
tū eſt. ⁊ hymnꝰ cōticuit: et exultatio nr̄a
diſſoluta eſt. ⁊ lumē cādelabri nr̄i extin-
ctū eſt. ⁊ arca teſtamēti nr̄i direpta eſt: ⁊
ſancta nr̄a cōtaminata ſunt ⁊ nomē q̄d
inuocatū eſt ſup̄ nos pene ꝓphanatū eſt
et liberi nr̄i ꝯtumeliā paſſi ſunt. et ſacer
dotes nr̄i ſuccenſi ſunt. et leuite noſtri ī
captiuitatē abierūt ⁊ virgines nr̄e coin-
quinate ſunt. ⁊ mulieres nr̄e vim paſſe
ſunt. et iuſti nr̄i rapti ſūt et p̄uuli noſtri
ꝑditi ſunt. ⁊ iuuenes nr̄i ſeruierūt. ⁊ for
tes nr̄i inualidi facti ſūt Et q̄d oīm maiꝰ
ſignaculū ſion: qm̄ reſignata eſt de glo-
ria ſua. Nā et tradita eſt in manibꝰ eorū
qui nos oderūt. Tu ergo excute tuā tri-
ſticiam multā. et depone abs te multitu
dinem doloꝝ vt tibi repropitiet̄ fortis. ⁊
requiē faciet tibi altiſſimꝰ: requietionē
laboꝝ. Et factū eſt cū loquebar ad eā fa-
cies eius fulgebat ſubito ⁊ ſpecies cho-
ruſcus fiebat viſus eius vt eſſem pauēſ
valde ad eā. et cogitarē q̄d eſſet hoc. Et
ecce ſubito emiſit ſonitū vocis magnuꝫ
timore plenū vt cōmoueret̄ terra a mu
lieris ſono. Et vidi: et ecce amplius mu
lier nō cōparebat mihi: ſed ciuitas edifi
cabat̄ ⁊ locꝰ demōſtrabat̄ de fundamētiſ
magnis et timui ⁊ clamaui voce magna
et dixi. Vbi eſt huriel angelus q̄ a prin-
cipio venit ad me. Qm̄ ipe me fecit ve-
nire in multitudine in exceſſu mētis hu
ius. Et factꝰ eſt finis meus in corruptio
nē. et orō mea in improperiū. Et cū eſ-
ſem loquēs ego hec: ecce venit ad me et
vidit me. Et ecce erā poſitus vt mortuꝰ
et intellectꝰ meus alienatꝰ erat. Et tenu
it dexterā meā ⁊ ꝯfortauit me: et ſtatuit
me ſup̄ pedes meos. ⁊ dixit mihi. Quid
tibi eſt ⁊ q̄re cōturbatus eſt intellectus
tuus. ⁊ ſenſus cordis tui. ⁊ q̄re cōturba
ris. Et dixit. Quoniam dereliquiſti me
Et ego quidē feci ſcd̄m ſermones tuos
et exiui in campū. et ecce vide et video

qd̄ nō poſſum enarrare. Et dixit ad me
Sta vt viri ꝯmouebo te. Et dixi. Loq̄re
dn̄e me⁹ tu in me. Noli me derelinq̄re
vt nō fruſtra moriar: qm̄ vidi q̄ nō ſcie/
bā ⁊ audio q̄ nō ſcio. Aut nunq̄d ſenſus
me⁹ fallit̄. et aīa mea ſupmat. Nūc ḡ de/
precor te vt demōſtres ſuo tuo de exceſ
ſu h̄. Et rn̄dit ad me: ⁊ dixit. Audi me. et
doceā te. et dicā tibi de q̄b⁹ times: qm̄ al
tiſſimus reuelauit tibi myſteria multa.
Uidit rectā viā tuā: qm̄ ſine intermiſſi
one cōtriſtabaris ꝓ ꝓplo tuo: ⁊ valde lu
gebas ꝓpter ſion. Hic ḡ intellectus viſi
onis q̄ tibi apparuit añ paululū. Quā vi
diſti lugientē inchoaſti ꝯſolari eā. nunc
aūt iā ſpēm mulieris nō vides: ſ3 appa/
ruit tibi ciuitas edificari: et qm̄ enarra/
bat tibi de caſu filij ſui. Hec abſolutio eſt
Hec mlier quā vidiſti: hec eſt ſion. ⁊ qm̄
dixit tibi quā ⁊ nūc ꝯſpicies. vt ciuitatē
edificatā. Et qm̄ dixit tibi qꝛ ſterilis fu/
it annis triginta. ꝓpter qd̄ erāt anni tri
ginta qñ nō erat in ea adhuc oblatio ob
lata. Et factū eſt poſt annos triginta edi
ficauit ſalomō ciuitatē et obtulit obla/
tōnes. tūc fuit qñ pepit ſterilis filiū. Et
qd̄ tibi dixit. qm̄ nutriuit eū cū labore h̄
erat: habitatio in hierl'm. Et qm̄ dixit ti/
bi ꝙ fili⁹ meus veniens in ſuo thalamo
mortuus eſſet ⁊ ꝯtigiſſet ei caſus: h̄ erat
q̄ facta eſt ruina hierl'm. Et ecce vidiſti
ſimilitudinē ei⁹ ⁊ qm̄ filiū lugeret. ichoa
ſti ꝯſolari eā ⁊ de his q̄ ꝯtigerūt hec erāt
tibi aperiēda. Et nūc vidit altiſſim⁹ qm̄
ex aīo ꝯtriſtat⁹ es. ⁊ qm̄ ex toto corde pa
teris ꝓ ea: oſtēdi tibi claritatē glorie ei⁹
et pulcritudinē decoris ei⁹. Propterea
enī dixi tibi vt maneres in cāpo vbi do/
mus nō ē edificata. Sciebā enī ego qm̄
altiſſimus incipiebat tibi oſtēdere hec. ꝓ
pterea dixi tibi vt venires in agrū vbi ñ
eſt fundamentū edificij. Nec enī poterat
opus edificij hoīs ſuſtineri in loco vbi
incipiebat̄ altiſſimi ciuitas oſtendi. Tu
ergo noli timere neq3 expaueſcat cor tu/
um ſed ingredere ⁊ vide ſplendorē ⁊ ma
gnitudinē edificij. q̄tū capax eſt tibi vi/
ſu oculoꝝ videre. ⁊ poſt hec audies q̄tu3
capit audit⁹ auriū tuaꝝ audire. Tu enī
beatus es p̄ multis. et vocat⁹ es apd̄ al/
tiſſimū ſicut ⁊ pauci. Nocte aūt q̄ in cra
ſtinū futura ē maneb̄ hic. ⁊ oñdet tibi al
tiſſim⁹ eas viſiones ſupmoꝝ q̄ faciet al
tiſſim⁹ his q̄ hītāt ſup t̄rā a nouiſſimis
dieb⁹. Et dormiui illā noctē ⁊ aliā: ſicut
dixerat mihi.

XI

ET vidi ſomniū. et ecce aſcende/
bat de mari aquila cui erāt duo
decim ale pennaꝝ. et capita tria
Et vidi: et ecce expandebat alas ſuas ī
oēm terrā. et oēs venti celi inſufflabant
in eam et colligebant̄. Et vidi de penniſ
eius naſcebant̄ ꝯtrarie penne. et ipī fie/
bant in pennaculis minutis et modicis
Nā capita eius erāt quieſcentia. ⁊ dimi
dium caput erat maius alioꝝ capitum:
ſed ipa quieſcebat cū eis. Et vidi: ⁊ ecce
aquila volauit in pennis ſuis. et regna/
uit ſup terrā et ſup eos qui habitāt ī ea:
Et vidi qm̄ ſubiecta erāt ei oīa ſub celo
et nemo illi ꝯ̄dicebat neq3 vnus de crea
tura que eſt ſup terram. Et vidi. et ecce
ſurrexit aquila ſuper vngues ſuos. ⁊ mi
ſit vocē pennis ſuis: dicēs. Nolite oēs ſi
mul vigilare. dormite vnuſquiſq3 ī loco
ſuo. et p tps vigilate. Capita aūt in no/
uiſſimo ſeruent̄. Et vidi: et ecce vox nō
exibat de capitib⁹ ei⁹. ſ3 de medietate cor/
poris eius. et numeraui ꝯ̄rias pēnas ei⁹
et ecce ipe erāt octo. Et vidi. ⁊ ecce a dex
tera pte ſurrexit vna penna et regnauit
ſuper omnē terrā. Et factū eſt cū regna
ret venit ei finis. ⁊ nō apparuit loc⁹ eius
et ſequens exurrexit et regnabat. Ipſa
multū tenuit tempus. Et factū eſt cu3
regnaret: ⁊ veniebat finis eius vt nō ap
pareret ſicut prior. et ecce vox emiſſa eſt
illi dicēs. Audi tu que tāto tpe tenuiſti
terram. Hec annūcio tibi anteq3 incipi
as non apparere. Nemo poſt te tenebit
tps tuū ſ3 nec dimidiū eius. Et leuauit
tercia ⁊ tenuit principatū ſicut ⁊ pores
et nō apparuit et ipa. Et ſic cōtingebat
et omnib⁹ alijs ſingillatim principatu3
gerere. et iterum nuſq3 cōparere. Et vi
di. et ecce in tempore ſequētes pēne eri/

gebanť a dextera ꝑte vt teneret ⁊ ipe ꝓn
cipatũ. ⁊ ex his erãt q̃ tenebãt ſed tñ ita
tũ nõ cõpateſcebãt. nã et aliq̃ eis erige/
banť: ſed nõ tenebãt principatũ. Et vi/
di poſt hec: et ecce nõ ↄparuerũt duode/
cim pẽne ⁊ duo pennacula. ⁊ nihil ſupe
rat in corꝑe aq̃le niſi duo capita q̃eſcen/
tia ⁊ ſex pẽnacula. Et vidi: et ecce ſex pẽ/
naculis diuiſi ſũt due. et mãſerunt ſub
capite qd̕ eſt ad dexterã ꝑtẽ. Nã quattu
or manſerũt in loco ſuo. Et vidi: ⁊ ecce
hec ſubalares cogitabãt ſe erigere ⁊ tene
re ꝓncipatus. Et vidi. et vna erecta eſt
ſed ſtatĩ non ↄparuit. Et ſcđe veloci⁹ q̃ꝫ
priores nõ ↄparauerũt. Et vidi: et ecce
due q̃ ſuꝑauerũt apud ſemetip̃as cogi/
tabãt ⁊ ip̃e regnare. ⁊ in eo cũ cogitarẽt
ecce vnũ quieſcentiũ capitũ qd̕ erat me
diũ euigilabat. Hoc eĩ erat duoꝝ capitũ
mai⁹. Et vidi qm̃ ↄpleta ſunt duo capi
ta ſecũ. ⁊ ecce ↄuerſum eſt caput cũ his
q̃ cũ eo erãt. et comedit duas ſubalares
q̃ cogitabat regnare Hoc aũt caput ꝑcõ
terruit oẽꝫ terrã ⁊ dñabať in ea his q̃ ha
bitãt terrã cũ labore multo. ⁊ potentatũ
tenuit orbis terraꝝ ſuꝑ oẽs alas q̃ fuerẽt
Et vidi poſt hec: ⁊ ecce mediũ caput ſub
ito nõ ↄparuit: et h̕ ſicale. Suꝑauerũt
aũt duo capita: q̃ et ip̃a ſilr̕ regnauerũt
ſuꝑ terrã. et ſuꝑ eos q̃ habitãt in ea. Et
vidi. Et ecce deuorauit caput a dextera
ꝑte illud qd̕ a leua. Et audiui vocẽ dicẽ/
tẽ mihi. Cõſpice ↄ te: ⁊ ↄſidera qd̕ videſ
Et vidi. et ecce ſicͭ leo cõcitatus de ſilua
rugiẽs. et vidi qm̃ emittebat vocẽ hoĩs
ad aquilã. Et dixit dicẽs. Audi tu et lo/
quar ad te ⁊ dicit altiſſim⁹ tibi. Nõne tu
es qui ſuꝑaſti de q̃ttuor aĩalib⁹ q̃ feceraꝫ
regnare in ſeculo meo. ⁊ vt ꝑ eos veni/
ret finis tꝑm eoꝝ: Et quartus veniens
deuicit oĩa aĩalia que tranſierũt. et potẽ
tatu tenuit ſeculũ cũ tremore multo et
oẽm orbẽ cũ labore peſſimo. et inhabita
uit tot tꝑib⁹ orbem terraruꝫ cũ dolo. Et
iudicaſti terrã nõ cũ veritate. Tribulaſti
enĩ manſuetos. ⁊ leſiſti quieſcẽtes: ⁊ di
lexiſti mẽdaces. ⁊ deſtruxiſti habitatões
eoꝝ q̃ fructificabãt. ⁊ humiliaſti muros
eoꝝ qui te nõ nocuerũt. Et aſcẽdit cõtu
melia tua ad altiſſimũ. et ſuꝑbia tua ad
fortẽ. Et reſpexit altiſſim⁹ ſuꝑba tꝑa. et
ecce finita ſunt. ⁊ ſcelera eius ↄpleta ſũt
Propterea nõ appareas tu aquila ⁊ ale
tue horribiles. et pẽnacula tua peſſima.
et capita tua maligna. et vngues tui peſ
ſimi. et omne corpus tuũ vanũ. vti re/
frigereť oĩs terra. et reuerať liberata de
tua vi. et ſperet iudiciũ et miſericordiaꝫ
eius qui fecit ea.

XII

Et factuꝫ eſt dum loquereť leo
verba hec ad aquilã. Et vidi: et
ecce ꝙ ſuꝑauerat caput. et non
cõparauerunt quattuor ale ille q̃ ad eũ
tranſierũt et erecte ſunt vt regnarent:
et erat regnũ eorũ exile et tumultu ple/
num. Et vidi: et ecce ip̃e nõ apparebãt
et omne corp⁹ aquile incendebať. et ex/
paueſcebat terra valde. Et ego a tumul
tu et exceſſu mentis. et a magno timore
vigilaui. et dixi ſpiritui meo. Ecce tu p̃/
ſtitiſti mihi hec: in eo ꝙ ſcrutaris vias al
tiſſimi. Ecce adhuc fatigatus ſum aĩo.
et ſpiritu meo inualidus ſum valde. et
nec modica eſt in me virtus a multo ti/
more q̃ꝫ expaui nocte hac. Nũc ergo ora
bo altiſſimum: vt me cõfortet vſq̃ꝫ in fi/
nem. Et dixi. Dominator domine ſi in/
ueni gratiam ante oculos tuos. et ſi iu/
ſtificatus ſum apud te pre multis et ſi
certe aſcendit deprecatio mea ante faciẽ
tuam: conforta me et oſtende ſeruo tuo
mihi interpretationem et diſtinctionẽ
viſus horribilis huius: vt pleniſſime cõ
ſoleris animam meam. Dignum enim
me habuiſti oſtendere mihi temporum
nouiſſima. Et dixit ad me. Hec eſt in/
terpretatio viſionis huius. Aquilã quã
vidiſti aſcendentem de mari: hoc eſt re/
gnum quod viſum eſt in viſione danie/
li fratri tuo. Sed nõ eſt illi interpeeta/
tum: quoniam ego nũc tibi interpretor
Ecce dies veniunt ⁊ exurget regnũ ſuꝑ
terrã. et erit timor acrior oĩm regnorũ
que fuerunt ante eũ. Regnabũt aũt in
ea reges duodecim: vnus poſt vnũ. Nã
ſecũdus incipiet regnare: et ip̃e tenebit

ampliuſ tpſ ꝑ duodecim. Hec eſt inter
ꝑtatio duodecim alaꝝ q̄s vidiſti. Et quã
vidiſti vocē q̄ locuta ē nō de capitibꝫ eiꝰ
exeunte ſ; de medio corpis eiꝰ: hec eſt in
terꝑtatio. Qm̄ poſt tpſ regni illiꝰ naſcē
tur ɔtentōes nō modice. ⁊ ꝑiclitabit̄ vt
cadat ⁊ nō cadat tūc: ſed iteꝝ cōſtituet̄ i
ſuū initiū. Et qm̄ vidiſti ſubalares octo
coherētes alis eiꝰ: hec eſt interpretatio.
Exurgēt in ipo octo reges quoꝝ erunt
tpa leuia ⁊ anni citati. et duo quidem ex
ipis pariēt. Appropinquãte aūt tpe me
dio. quattuor ſeruabunt̄ in tpe cū inci-
piet appropinq̄re tpſ eiꝰ vt finiat̄. Que
vero ī finē ſeruabunt̄. Et qm̄ vidiſti tria
capita quieſcētia: hec eſt interꝑtatio. In
nouiſſimis eius ſuſcitabit altiſſimꝰ tria
regna: et reuocabit in ea multa et dña-
bunt̄ terrã. et qui habitãt in ea cū labo-
re multo ſuꝑ oēs q̄ fuerūt añ hos. Pro
pter hoc ipſi vocati ſunt capita aquile.
Iſti enī erūt q̄ recapitulabūt impieta-
tes eiꝰ. et q̄ ꝑficiēt nouiſſima eiꝰ. Et qm̄
vidiſti caput maiꝰ nō apparēs hec eſt in
terꝑtatio eiꝰ. Qm̄ vnus ex eis ſuꝑ lectū
ſuū morief: ⁊ tm̄ cū tormētis. Nã duo q̄
ꝑſeuerauerit: gladiꝰ eos comedet. Vniꝰ
enī gladiꝰ comedet q̄ cū eo: ſed tm̄ h' gla-
dio in nouiſſimis cadet. Et qm̄ vidiſti
duas ſubalares tranſcientes ſuꝑ caput
qđ eſt in dextera ꝑte: hec eſt interꝑtatio.
Hi ſūt q̄s ɔſeruauit altiſſimꝰ in finē ſu-
um. hoc eſt regnū exile ⁊ turbatōis ple-
nū. Sicut vidiſti ⁊ leonē quē vidiſti de
ſilua euigilãtē ⁊ rugientē ⁊ loquentē ad
aquilã ⁊ arguentē eã ⁊ iniuſticias ipiꝰ ꝑ
oēs ſermones eiꝰ ſicut audiſti. hic eſt vē
tus quē ſeruauit altiſſimꝰ in finē ad eoſ
et impietates ipoꝝ ⁊ arguet illos ⁊ incu
tiet corã ipis ſcerptōnes eoꝝ. Statuet
enī eos ī iudiciū viuos. et erit cū argue
rit eos: tūc corripiet eos. Nã reſiduū po
pulū meū liberabit cū miſeria q̄ ſaluati
ſunt ſuꝑ fines meos. et iocūdabit eos q̄
adusq; veniet ⁊ finis dies iudicij de quo
locutus ſum tibi ab initio. Hoc ſomniū
qđ vidiſti. ⁊ he interpretatōes. Tu ergo
ſolus dignꝰ fuiſti ſcire altiſſimi ſecretū
hoc. Scribe ḡ oīa iſta in libro q̄ vidiſti. ⁊
pone ea in loco abſcōdito. ⁊ docebis ea
ſapiētes de ppl'o tuo: q̄ꝝ corda ſcis poſſe
cape ⁊ ſeruare ſecreta hec. Tu aūt adhuc
ſuſtine hic alios dies ſeptē vt tibi oſten
datur quicq̄d viſum fuerit altiſſimo oſñ
dere tibi. Et ꝓfectꝰ eſt ad me. Et factū
eſt cū audiſſet oīs ppl's qm̄ ꝑtranſierūt
ſeptē dies. et ego nō fuiſſem reuerſus ī
ciuitatē: et cōgregauit ſe oīs a minimo
vſq; ad maximū: ⁊ venit ad me ⁊ dixerūt
mihi dicēteſ. Quid peccauimus tibi. et
q̄d iniuſte egimus in te qm̄ derelinquēs
nos. ſediſti in loco hoc. Tu enī nobis ſu
per es ſolus ex oībꝫ pplis ſicut botrus de
vinea. et ſicut lucerna in loco obſcuro ⁊
ſicut portus ⁊ nauis ſaluata a tēpeſtate.
Aut nō ſufficiūt nobis mala q̄ ɔtingūt.
Si ḡ tu nos dereliqueris: quãto nobiſ
erat meliꝰ ſi eſſemus ſuccenſi. et nos cū
incēdio ſion. Nec enī nos ſumꝰ melio-
res eoꝝ q̄ ibi mortui ſunt. Et plorauerūt
voce magna. Et rñdi ad eos: et dixi. Cō
fide iſrl' ⁊ noli triſtari tu domꝰ iacob. Eſt
enī memoria vr̄a corã altiſſmo. et fortis
nō eſt oblitꝰ vr̄i in temptatōe. Ego enī
nō dereliqui vos neq; exceſſi a vobis: ſ;
veni in hūc locū vt deprecarer ꝓ deſola-
tione ſiō: vt q̄rerē miſericordiã ꝓ humi
litate ſanctificatōnis vr̄e. Et nūc ite v-
nuſq̄ſq; vr̄m ī domū ſuã. ⁊ ego veniã ad
vos poſt dies iſtos. Et ꝓfectꝰ eſt ppl's ſi-
cut dixi ei in ciuitatē. Ego aūt ſedi ī cã-
po ſeptez diebus ſicut mihi mandauit
et manducabam de floribus ſolummō
agri: et de herbis facta eſt eſca mihi in di
ebus illis.

XIII

Et factū eſt poſt dies ſeptē. et ſo
mniaui ſomniū nocte. Et ecce
de mari ventꝰ exurgebat. vt cō-
turbaret oēs fluctus eiꝰ. Et vidi: et ecce
cōualeſcebat ille homo cū milibus celi.
et vbi vultū ſuum vertebat vt cōſidera
ret. tremebãt omnia q̄ ſub eo videbant̄
et vbicunq; exibat vox de ore eius. arde-
ſcebãt omnes qui audiebãt voces eius
ſicut quieſcit terra quãdo ſenſerit ignē.
Et vidi poſt hec: et ecce congregabatur

multitudo hoim quoꝝ nō erat nūerus
de q̄ttuor ventis celi. vt debellarēt hoīez
qui aſcēderat de mari. Et vidi: et ecce ſi
bimetipſi ſculpſerat montē magnū ⁊ vo
lauit ſuꝑ eū. Ego aūt q̄ſiui videre regio
nē vel locū vn̄ ſculptus eſſet mons ⁊ nō
potui. Et poſt hec vidi: et ecce oēs q̄ cō-
gregati ſunt ad eū vt expugnaret eū ti-
mebāt valde: tn̄ audiebāt pugnare. Et
ecce vt vidit impetū multitudinis veni
entis nō leuauit manū ſuā. neq; frame
am tenebat. neq; aliqđ vas bellicoſuz ni
ſi ſolūmō vt vidi. qm̄ emiſit de ore ſuo
ſicut flatū ignis ⁊ de labijs eiꝰ ſpūs flā-
me. et de lingua eiꝰ emittebat ſcintillas
et tēpeſtates. et ꝯmixta ſūt oīa ſimul hic
flatus ignis ⁊ ſpūs flāme: ⁊ multitudo
tempeſtatis. et cōcidit ſuꝑ multitudinē
in impetu q̄ parata erat pugnare. et ſuc-
cendit oēs: vt ſubito nihil videreť de in
nūerabili multitudine. niſi ſolūmō pul
uis ⁊ fumi odor. Et vidi: et extimui. Et
poſt hec vidi ipm̄ hoiem deſcendentē de
mōte. et vocantē ad ſe multitudinē aliā
pacificā. et accedebat ad eū vultꝰ hoim
multoꝝ. quorundā gaudentiū. q̄rundā
triſtantiū. aliq̄ vero alligati. aliqui addu
centes ex eis q̄ offerebanť. Et egrotaui
a multitudine pauoris et expgefactus
ſum: et dixi. Tu ab initio demonſtraſti
ſeruo tuo mirabilia hec. ⁊ dignū me ha-
buiſti vt ſuſcipes deprecatōz meā. ⁊ nūc
demōſtra mihi adhuc interpretatōz ſo-
mnij huiꝰ. Sicut enī exiſtimo in ſenſu
meo. ve q̄ derelicti fuerint in dieb; illis.
Et multo plus ve his q̄ nō ſūt derelicti.
Qui enī nō ſunt derelicti: triſtes erant.
Intelligo nūc que ſūt repoſita in nouiſ
ſimis dieb;: et occurrēt eis. ſed et his q̄
derelicti ſunt. Propter hoc venerūt enī
in ꝑicula magna ⁊ neceſſitates multas:
ſicut oſtendūt ſomnia hec. Attamē faci-
lius eſt periclitantē venire in hunc q̄ ꝑ-
tranſire ſicut nubē a ſeculo. et nūc vide
re q̄ contingunt in nouiſſimo. Et rn̄dit
ad me: et dixit. Et viſionis interp̄tatio-
nem dicā tibi. et de quib; locutus es ad
aperiā tibi. Qm̄ de his dixiſti q̄ derelicti
ſunt: hec eſt interp̄tatio. Qui aufert ꝑi-
culum illo tꝑe: hic ſe cuſtodiuit. Qui in
ꝑiculo inciderūt: hi ſunt q̄ habent opa ⁊
fidē ad fortiſſimū. Scito ergo: qm̄ ma-
gis beatificati ſunt q̄ derelicti: ſuꝑ eos q̄
mortui ſūt. De interp̄tatōe viſionis.
Quia vidiſti virū aſcendentez de corde
maris ipe ē quē ꝯſeruat altiſſimꝰ multꝫ
tꝑib; q̄ ꝑ ſemetipm̄ liberabit creaturaz
ſuā ⁊ ipe diſponet qui derelicti ſunt. Et
qm̄ vidiſti de ore eius exire vt ſpiritū et
ignē ⁊ tēpeſtatē. ⁊ qm̄ nō tenebat frame
am. neq; vas bellicoſum: corripiet enī im
petus eius multitudinē q̄ venerat expu
gnare eū: hec ē interp̄tatio. Ecce dies ve
niunt qn̄ incipiet altiſſimꝰ liberare eos
q̄ ſuꝑ terrā ſunt. et veniet in exceſſu mē
tis ſuꝑ eos qui inhabitāt terrā. Et alij
alios cogitabūt debellare. ciuitas ciuita-
tē. et locus locū. ⁊ gens aduerſus gentē
et regnū aduerſus regnū. Et erit cū fi-
ent hec. et cōtingēt ſigna q̄ ante oſtendi
tibi. et tunc reuelabiť filiꝰ meus quē vi
diſti vt virū aſcendentē. Et erit: qn̄ au-
dierint oēs gētes vocē eius. et derelin-
quet vnuſq̄ſq; in regione ſua belluz ſuū
qđ hn̄t alterutrū. et colligeť in vnum
multitudo innumerabilis ſicut volētes
venire ⁊ expugnare eū. Ipe aūt ſtabit ſu
per cacumē montis ſion. Sion aūt ve-
niet ⁊ oſtendeť oīb; parata ⁊ edificata ſi
cut vidiſti montē ſculpi ſine manibus.
Ipe aūt filiꝰ meus arguet q̄ adinuene-
rūt gētes ipietates eoꝝ has. q̄ tēpeſtati
appropinquauerūt ꝓpť mala cogitamē-
ta eoꝝ ⁊ cruciamēta q̄b; incipiēt crucia-
ri: q̄ aſſimilate ſūt flāme. et ꝑdet eos ſi-
ne labore. ꝑ legē que igni aſſimilata eſt.
Et qm̄ vidiſti eū colligentē ad ſe aliam
multitudinē pacificā: he ſūt decē trib; q̄
captiue facte ſunt de terra ſua in diebuſ
oſee regis quem captiuum duxit ſalma-
naſar rex aſſyriorū et trāſtulit eos trās
flumen. et tranſlati ſunt in terrā aliam
Ipi autem ſibi dederunt cōſilium hoc
vt derelinquerent multitudinem gen-
tium. et proficiſcerentur in vlteriorem
regionē vbi nunq; inhabitauit genus

humanū.vel ibi obſeruare legitima ſua
q̄ nō fuerāt ſeruātes in regiōe ſua.Per
introitꝰ aūt anguſtos flumīs eufratē in
troierūt.Fecit eī eis tūc altiſſimꝰ ſigna
et ſtatuit venas flumīs vſq̄ꝫ q̄ tranſirent
Per eā enī regionē erat via multa itine
ris anni vnius ⁊ dimidij:nā regio illa vo
caī arſareth.Tūc inhabitauerūt ibi vſ⸗
qꝫ in nouiſſimo tp̱e.et nūc iterū cū cepe
rint venire iterū altiſſimꝰ ſtatuet venas
fluminis vt poſſint trāſire:ꝓpter hec vidi⸗
ſti multitudinē cū pace.Sed et qui de⸗
relicti ſūt de ꝓplo tuo:hi ſūt q̄ inueniūꝰ
intra terminū meū.Factū erit ergo qñ
incipiet ꝑdere multitudinē earū q̄ colle
cte ſūt gētes:ꝓtegat eos q̄ ſuperauerūt
ꝓplm.et tunc oñdet eis multa plurima
portēta.Et dixi ego.Dñator dñe hoc mi
hi oñde ꝓpter qd̄ vidi virū aſcendenteꝫ
de corde maris.et dixit mihi.Sicut nō
potes hec vel ſcrutari vel ſcire q̄ ſunt in ꝓ
fundo maris:ſic nō poterit q̄ſqꝫ ſuꝑ ter⸗
rā videre filiū meū.vel eos q̄ cū eo ſunt
niſi in tp̱e diei.Hec eſt interꝑtatio ſom
nij qd̄ vidiſti.⁊ ꝓpt̄ qd̄ illuminatꝰ es hͦ ſo
lus.Dereliquiſti enī tuā ⁊ circa meā va
caſti legē ⁊ q̄ſiſti.Vitā enī tuā diſpoſui
ſti in ſapīa:et ſenſuꝫ tuū vocaſti matrē.
Et ꝓpter hͦ oñdi tibi merces apud altiſſi
mū.Erit eī poſt alios tres dies:ad te a⸗
lia loquar.⁊ exponā tibi ḡuia ⁊ mirabilia
Et ꝓfectꝰ ſum ⁊ trāſij in campū.multū
glorificās ⁊ laudās altiſſimū de mirabi⸗
libꝰ q̄ ꝑ tp̱s faciebat ⁊ q̄m̄ gubernat ipm
et que ſunt in tp̱ibꝰ illata.Et ſedi ibi tri
bus diebus.

Capitulum XIIII

Et factū eſt tercio die ⁊ ego ſede
bā ſub quercu. Et ecce vox exi⸗
uit ꝯ me de rubo:et dixit.Eſdra
eſdra.Et dixi.Ecce ego dñe. Et ſurrexi
ſuꝑ pedes meos.Et dixit ad me:Reue⸗
lās reuelatꝰ ſum ſuꝑ rubū.⁊ locutꝰ ſum
moiſi qñ ꝓplꝰ meꝰ ſeruiebat in egypto ⁊
miſi eū et eduxi ꝓplm meū de egypto et
adduxi eū ſuꝑ montē ſina. et detinebaꝫ
eū apud me diebꝰ multis et enarraui ei
mirabilia multa:⁊ oñdi ei tempoꝝ ſecre
ta ⁊ finē ⁊ p̄cepi ei dicēs.Hec in palā fa
cies verba:et hec abſcondes.Et nūc tibi
dico.ſigna q̄ demōſtraui et ſomnia q̄ vi⸗
diſti.⁊ interpretatōes q̄s tu vidiſti ī cor
de tuo:repone ea.tu enī recipieris ab oī
bus.ꝯuerteris reſiduꝰ cū ꝯſilio meo ⁊ cū
ſimilibꝰ tuis:vſqueq̄ finianꝰ tp̱a.Quo
niā ſeculū ꝑdidit iuuentutē ſuā:et tp̱a
appropinquāt ſeneſcere.Duodecim enī
ꝑtibus diuiſum eſt ſeculū.et tranſierūt
eiꝰ decima et dimidiū decime ꝑtis.ſuper
ſunt aūt eiꝰ poſt mediū decīe ꝑtis.Nūc
ergo diſpone domū tuā.et corripe ꝓplm
tuū ⁊ ꝯſolare humiles eoꝝ ⁊ renūcia iā
corruptele.⁊ dimitte abs te mortales co
gitatōes.et ꝓijce abs te pondera huma
na.et exue te iā infirmā naturā ⁊ repo⸗
ne in vnā ꝑtē moleſtiſſima tibi cogita⸗
mēta.⁊ feſtina trāſmigrare a tp̱ibꝰ his.
Que enī vidiſti nūc ꝯtigiſſe mala iterū
hoꝝ deteriora faciēt.Quātū enī validū
fiet ſeculū a ſenectute:tm̄ m̄ltiplicabūꝰ
ſuꝑ inhabitātes mala.Prolōgauit enī
ſe magis veritas ⁊ appropinquauit men
daciū.Iā enī feſtinat venire quā vidiſti
viſione.Et rñdi ⁊ dixi corā te dñe.Ecce
enī ego abibo ſicut p̄cepiſti mihi ⁊ corri⸗
piā pñteꝫ ꝓplm.Qui aūt iterū nati fue
rint q̄s ꝯmouebit:Poſitū ē ḡ ſeculū in
tenebris.et q̄ inhabitāt ī eo ſine lumīe
Qm̄ lex tua incenſa eſt:ꝓpt̄ ꝙ nemo ſcit
q̄ a te facta ſūt vel q̄ incipiēt oꝑa.Si enī
inueni in te gratiā immitte in me ſpiri⸗
tū ſanctū.et ſcribā oē qd̄ factū eſt in ſe⸗
culo ab initio q̄ erant in lege tua ſcripta
vt poſſint hoīes inuenire ſemitā et qui
voluerint viuere in nouiſſimis viuant.
Et rñdit ad me et dixit.Vadēs ꝯgrega
populū ⁊ dices ad eos vt nō querant te
diebꝰ quadraginta.Tu aūt prepara tibi
buxos multos.et accipe tecum ſareā da
briam ſelemiam. echanum ⁊ aſiel q̄nqꝫ
hos:qui parati ſunt ad ſcribendū veloci⸗
ter.Et venies huc:et ego accendā in cor
de tuo lucernā intellectꝰ.que nō extin⸗
guetur q̄adusqꝫ finianꝰ q̄ incipies ſcribe
re.Et tunc perfectis quedam palā faci⸗
es.quedā ſapientibus abſconſe trades.
In craſtinum enim hac hora incipies

ſcribere. Et ꝑfectus ſum ſicut mihi p̄ce
pit. et cõgregaui omnẽ populũ: et dixi.
Audi iſrael verba hec. Peregrinati ſunt
patres noſtri ab initio in egypto et libe-
rati ſunt inde. et acceperũt legẽ vite quã
nõ cuſtodierũt quã et vos poſt eos trãſ-
greſſi eſtis. et data eſt vobis terra in ſoꝛ
tem. et terra ſion. et patres veſtri et vos
iniquitatẽ feciſtis. et non ſeruaſtis vias
quas p̄cepit vobis altiſſimus. et iuſtus
iudex cum ſit. abſtulit a vobis in tempo
re quod donauerat. Et nũc vos hic eſtis
et fratres veſtri introꝛſum veſtrũ ſunt.
Si ergo imperaueritis ſenſu veſtro et
erudieritis coꝛ veſtrũ viui ꝯſeruati eritꝭ
et poſt moꝛtẽ miſericoꝛdiã cõſequimini
Judiciũ enĩ poſt moꝛtẽ veniet. qñ iterũ
reuiuiſcemꝰ. et tũc iuſtoꝝ noĩa parebũt
et impioꝝ facta oſtẽdent̃. Ad me igitur
nemo accedat nunc: neq; acquirat me vſ
q; dies quadragĩta. Et accepi quinq; vi-
ros ſicut mandauit mihi. et ꝑfecti ſumꝰ
in campum. et mãſimus ibi. Et factus
ſum in craſtinũ. et ecce vox vocauit me
dicens. Eſdra aperi os tuũ: et bibe quo
te potauero. Et aperui os meum. ⁊ ecce
calix plenus poꝛrigebatur mihi. Hoc e-
rat plenum ſicut aqua: coloꝛ aũt eius vt
ignis ſimilis. Et accepi et bibi. et in eo
cum bibiſſem coꝛ meũ cruciabat̃ intelle
ctu. et in pectus meũ increſcebat ſapĩa.
Nã ſpũs meus ꝯſeruabat̃ memoꝛia Et
apertũ eſt os meũ. ⁊ nõ eſt clauſum am
plius. Altiſſimus dedit intellectũ quin-
q; viris. et ſcripſerũt que dicebant̃ exceſ
ſiones noctis quas nõ ſciebant. Nocte
autem manducabant panẽ: ego aũt per
diem loquebar. et per noctem non tace
bam. Scripti ſunt aũt per quadragin-
ta dies libꝛi ducenti quattuoꝛ. Et factũ
eſt cum cõpleſſent quadraginta dies: lo
cutus eſt altiſſimus dicẽs. Pꝛioꝛa que
ſcripſiſti palam pone. ⁊ legãt digni ⁊ in
digni: nouiſſimos aũt ſeptuaginta ꝯſer
uabis vt tradas eos ſapientibꝫ de popu-
lo tuo. In his enĩ eſt vena intellectus.
et ſapientie fons. et ſcientie flumen. Et
feci ſic.

CXV

Ecce loq̄re in aures plebis mee
ſermones ꝓphetie q̄s immiſero
in os tuũ dicit dñs. et fac vt car
tha ſcribant̃ qm̃ fideles et veri ſunt. Ne
timeas a cogitationibꝫ aduerſum te nec
turbent te incredulitates dicentiũ. qm̃
oĩs incredulus in incredulitate ſua mo
riet̃. Ecce ego induco dicit dñs ſuꝑ oꝛ-
bem terrarũ mala: gladiũ et famẽ ⁊ moꝛ
tẽ ⁊ interitũ. ꝓpter q̄d ſuꝑpolluit iniqui
tas oẽm terrã. ⁊ adimpleta ſunt opa no
ciua illoꝝ. Propterea dicit dñs. Jã nõ
ſilebo de impietatibꝫ eoꝝ que irreligioſe
agũt. nec ſuſtinebo in his q̄ inique exer-
cent. Ecce ſanguis innoxius ⁊ triſtis cla
mat ad me. et anime iuſtoꝝ clamãt ꝑſe-
uerãter. Uindicans vindicabo illos di-
cit dñs. et accipiam omnẽ ſanguinẽ in-
noxiũ ex illis ad me Ecce ppl's meus q̄ſi
grex ad occiſionẽ ducit̃: iã nõ patiar il-
lum habitare in terra egypti. ſed educã
eum in manu potenti et bꝛachio excelſo
Et percutiã plaga ſicut pꝛius: et coꝛrũ-
pam oẽm terrã eius. Lugebit egyptus
et fundamẽta eius plaga verberata ⁊ ca
ſtigatione quas inducet ei deus. Luge-
bũt cultoꝛes opantes terrã: qm̃ deficiẽt
ſemina eoꝝ ab vredine ⁊ grandine. ⁊ a ſi
dere terribili. Ue ſeculo ⁊ qui habitãt ĩ
eo. qꝛ appꝛopinquauit gladius ⁊ ꝯtritio
eoꝝ. et exurget gẽs ſuꝑ gentẽ ad pugnã
et romphea in manibꝫ eoꝝ. Erit enĩ in-
cõſtabilitio hoĩbꝫ et alij alijs inualeſcen
tes nõ curabũt regẽ ſuũ ⁊ pꝛincipes: vie
geſtoꝝ ſuoꝝ in potẽtia ſua. Cõcupiſcet
enĩ homo in ciuitatẽ ire: et non poterit.
Propter ſuꝑbiã enĩ eoꝝ ciuitates turba
buntur: domꝰ exterent̃. hoĩes metuent.
Nõ miſerebit̃ hõ ꝓximo ſuũ ad irritum
faciendũ domos eoꝝ ĩ gladiũ: ad diripiẽ
das ſubſtãtias eoꝝ ꝓpter famẽ panis et
tribulatõꝫ multã Ecce ego cõuoco dicit
deus oẽs reges terre ad me verendũ q̄
ſunt ab oꝛiente ⁊ ab auſtro. ab euro et a
libano ad ꝯuertẽdos in ſe ⁊ reddere q̄ de
derũt illis. Sicut faciũt vſq; hodie ele-
ctis meis: ſic faciã et reddã in ſinu eoꝛũ
Hec dicit dñs deus. Nõ parcet dextera

mea ſuper peccatores: nec ceſſabit rhom-
phea ſuꝑ effundẽtes ſanguinẽ innocuũ
ſuꝑ terrã. Exijt ignis ab ira eius: et de-
uorauit fundamẽta terre. et peccatores
quaſi ſtamen incenſum. Ve eis qui pec
cant ⁊ nõ obſeruãt mandata mea dicit
dñs. Nõ parcã illis. Diſcedite filij a po-
teſtate. nolite cõtaminare ſanctificatio-
nẽ meã: qm̃ nouit dñs omnes qui de-
linquũt in illũ. Propterea tradidit eos
in mortẽ ⁊ in occiſionẽ. Jam enĩ vene-
runt ſuꝑ orbem terrarũ mala: et mane-
bitis in illis. Nõ enĩ liberabit vos deus
ꝓpter qd̃ peccaſtis in euũ. Ecce viſio hor
ribilis: et facies illiꝰ ab oriente. Et exiẽt
nationes draconũ arabũ in curribꝫ mul
tis et ſicut flatus eoꝝ numerus fertur
ſuꝑ terram: vt iam timeant ⁊ trepident
omnes qui illos audient carmonij inſa-
nientes in ira: et exient vt apri de ſilua.
et aduenient in virtute magna. et cõſta
bunt in pugnã cũ illis. et vaſtabũt por-
tionẽ terre aſſyrioꝝ. Et poſt hec ſuꝑuale
ſcent dracones natiuitatꝫ ſue memores
et cõuertẽt ſe ꝯſpirantes in virtute ma
gna ad ꝑſequendos eos. Jſti turbabũ-
tur et ſilebunt in virtute illoꝝ. et cõuer
tent pedes ſuos in fugaꝫ. et a territorio
aſſyrioꝝ ſubſeſſor obſedit eos. ⁊ ꝯſumet
vnũ ex illis. et erit timor ⁊ tremor in ex-
ercitu illoꝝ ⁊ cõtentio ĩ reges ipoꝝ Ecce
nubes ab oriẽte ⁊ a ſeptẽtrione vſqꝫ me
ridianũ. et facies earũ horrida valde ple
na ire et ꝓcelle. Et collident ſe inuicem:
et collidẽt ſidus copioſum ſuꝑ terrã et
ſidus illoꝝ. Et erit ſanguis a gladio vſ-
qꝫ ad ventrẽ. et fumus hoĩs vſqꝫ ad ſub-
ſtramen cameli. Et erit timor ⁊ tremor
multus ſuꝑ terrã. et horrebũt qui vide-
bũt irã illã et tremor apprehendet illos
Et poſt hec mouebunť nymbi copioſi a
meridiano ⁊ ſeptẽtrione. ⁊ portio alia ab
occidente. Et ſuꝑinualeſcẽt venti ab ori
ente. et recludent eã. et nubẽ quã ſuſci-
tauit in ira. et ſidus ad faciendã exterri-
tationẽ ad orientalẽ ventũ et occidentẽ
violabiť Et exaltabunť nubes magne ⁊
valide plene ire ⁊ ſidꝰ. vt exterreãt oẽm

terrã. et inhabitãtes eã. et infũndẽt ſuꝑ
oẽm locũ altũ et eminentẽ ſidus terri-
bile. ignẽ et grandinẽ ⁊ rhomphẽas volã
tes: ⁊ aq̃s multas: vt etiã impleanť oẽs
campi et omnes riui plenitudine aqua
rũ multarũ. Et demolienť ciuitates et
muroſ ⁊ mõtes ⁊ colles ⁊ ligna ſiluaꝝ ⁊
fenũ pratoꝝ et frumẽta eoꝝ. Et tranſi-
bunt cõſtantes vſqꝫ ad babylonẽ ⁊ exter
rent eã: ꝯueniẽt ad ipaꝫ et circumibunt
eã. et effundẽt ſidus ⁊ oẽm irã ſuꝑ eam
Et ſubibit puluis ⁊ fumꝰ vſqꝫ in celũ. ⁊
oẽs in circũitu lugebũt eã. et qui ſub ea
remãſerint ſeruiẽt his q̃ exterruerunt:
Et tu aſia cõcors in ſpecie babylonis et
gloria ꝑſone eiꝰ: ve tibi miſera. ꝓpter qd̃
aſſimilaſti filias tuas in fornicatõne ad
placendũ ⁊ gloriandũ in amatoribꝫ tuis
qui tecũ cupierũt ſemꝑ fornicari. Odi-
bilem imitata es in oibꝫ opibus eiꝰ ⁊ in
adinuentõibꝫ eiꝰ. ꝓpterea dicit deꝰ. Jm
mittã tibi mala viduitatẽ et paupertatẽ
et famẽ ⁊ gladiũ et peſtem ad deuaſtan-
das domos tuas a violatõe et morte et
gloria virtutis tue. Sicut flos ſiccabiť
cũ exurget ardor q̃ emiſſus eſt ſuꝑ te: in
firmaberis vt pauꝑcula plagata ⁊ caſti-
gata a mulieribꝫ vt nõ poſſint te ſuſcipe
re potentes ⁊ amatores. Nunq̃d ego ſic
zelabo te dicit dñs niſi occidiſſeſ electos
meos in omni tꝑe exaltãſ ꝑcuſſionẽ ma
nuum et diceres ſuꝑ mortẽ eoꝝ cũ in-
ebriata eſſes exorna ſpeciem vultus tui.
Merces fornicatõis tue in ſinu tuo ꝓ-
pter hoc redditionẽ accipies. Sicut fa-
cis electis meis dicit dñs. ſic faciet tibi
deus ⁊ tradet te in malũ. Et nati tui fa-
me interiẽt ⁊ tu rhõphea cades. et ciui-
tates tue cõterenť. ⁊ oẽs tui in cãpo gla
dio cadent. Et qui ſunt in mõtibꝫ fame
ꝑibũt. et mãducabũt carnes ſuas et ſan
guinẽ bibẽt a fame panis et ſitis aque.
Jnfelix maria venies. et rurſum accipi-
es mala. Et in tranſitu allidẽt ciuitatẽ
occiſam et exterẽt aliquã portionẽ terre
tue. ⁊ ꝑtẽ glorie tue exterminabũt. rur-
ſum reuertẽtes cõuerſam. Et demolita
eris illis ꝓ ſtipula. et ipi erũt tibi ignis

et deuorabūt te et ciuitates tuas.terrā
tuā.et mōtes tuos:oēs ſiluas tuas ⁊ li
gnū fructiferꝝ igni ꝯburēt. Filios tuos
captiuos ducent.et cenſum tuū in pre-
dam habebūt.⁊ gloriam faciei tue exter
minabunt. CXVI

VE tibi babylō et aſia:ve tibi egy
pte ⁊ ſyria. Precingite vos ſac-
cis ⁊ ciliciis.et plāgite filios ve-
ſtros ⁊ dolete:qm̄ appropinquauit ꝯtri-
tio vrā. Immiſſus eſt vobis gladius et
q̄s eſt qui auertat illū. Immiſſus eſt in
vobis ignis:et q̄s eſt qui extinguat illū
Immiſſa ſunt vobis mala:et quis eſt q̄
repellat ea. Nunq̄d repellet aliquis leo-
nem eſurientē in ſilua:aut extinguet
ignē in ſtipula mox q̄n cepit ardere. Nū
quid repellet aliquis ſagittā a ſagittario
forti miſſam. Dn̄s fortis immittit ma-
la.et q̄s eſt qui repellet ea. Exijt ignis ex
iracūdia eius et q̄s eſt qui extinguat eū.
Coruſcabit:et q̄s nō timebit. Tonabit
et q̄s nō pauebit. Dn̄s ꝯminabit̄.et q̄s
nō fundit᷒ cōtereret̄ a facie ip̄ius. Ter-
ra tremuit et fundamēta eius:mare flu
ctuat de ꝓfundo: et fluctus eius diſtur-
babunt̄.et piſces eius a facie dn̄i.⁊ a glo
ria virtutis ei᷒ qm̄ fortis dextera eius q̄
arcum tendit:ſagitte eius acute que ab
ip̄o mittunt̄:nō deficiēt cū ceperint mit
ti in fines terre. Ecce mittunt̄ mala et
nō reuertent̄:donec veniant ſup terram
Ignis ſuccendit̄ et nō extinguet̄ donec
cōſumat fundamēta terre. Quēadmo-
dum nō redit ſagitta miſſa a valido ſa-
gittario ſic non reuertent̄ mala q̄ miſſa
fuerint ī terrā. Ve mihi:ve mihi Quis
me liberabit ī illis diebꝫ. Initiū dolorū
et multi gemit᷒.initiū famis ⁊ multi in
teritus.initiū belloꝝ ⁊ formidabūt pote
ſtates;initiū maloꝝ et trepidabūt oēs.
In his q̄d faciā cū venerint mala? Ecce
fames et plaga et tribulatio ⁊ anguſtia
miſſa ſunt flagella in emendatōe.et in
his oībus ſe nō ꝯuertēt ab iniquitatibꝫ
ſuis.neqꝫ flagelloꝝ memores erūt ſem
per. Ecce erit annone vilitas ſup terrā:
ſic vt putant ſibi eſſe directā pacē ⁊ tūc

germinabūt mala ſup terrā. gladius.fa
mes.⁊ magna ꝯfuſio. A fame enī pluri-
mi qui inhabitāt terrā interiēt.⁊ gladi᷒
ꝑdet ceteros qui ſuperauerint a fame.⁊
mortui ſicut ſtercora ꝓijcient̄.⁊ nō erit
q̄ cōſolet̄ eos. Derelinquet̄ enī terra de
ſerta in ciuitates ei᷒ deijcient̄. Nō dere-
linquet̄ q̄ colat terrā ⁊ qui ſemiet eā. Li-
gna dabūt fructus.et q̄s vindemiabit il
la. Vua matura fiet:et q̄s calcabit illā.
Erit enī locis magna deſertio. Cupiet
enī homo hoīez videre vel vocē ei᷒ audi-
re. Relinquent̄ enī de ciuitate decem.et
duo de agro qui abſconderint ſe in den-
ſis nemoribꝫ ⁊ ſciſſuris petrarū: quēad-
modū dū derelinquunt̄ in oliueto ⁊ ſin
gulis arboribꝫ tres aut q̄ttuor oliue.aut
ſicut in vinea vīdemiata racemi relin-
quunt̄ ab his qui diligēter vineā ſcru-
tant̄:ſic relinquent̄ ī diebꝫ illis tres aut
q̄ttuor ſcrutantibꝫ dom᷒ eoꝝ in rūphea.
Et relinquet̄ terra deſerta.⁊ agri ei᷒ in-
ueterabūt.et vie ei᷒ et oēs ſemite eius
germinabūt ſpinas eo ꝙ non tranſient
hoīes ꝑ eā. Lugebūt virgines nō haben
tes ſponſos.lugebūt mulieres nō habē
tes viros. Lugebūt filie earū nō haben-
tes adiutoriū ſponſi earū. In bello ꝯſu-
ment̄.et viri eaꝝ in fame exterent̄. Audi
te vero iſta ⁊ cognoſcite ea ſerui dn̄i. Ec-
ce verbū dn̄i:excipite illud ne dijs creda
tis de quibus dicit dn̄s. Ecce appropin
quant mala ⁊ nō tardāt. Quēadmodū
pregnās cū parit in nono mēſe filium
ſuū appropinquāte hora partus ei᷒. an̄
horas duas vel tres dolores circumeūt
ventrē ei᷒.et ꝓdeunte infante de vētre
nō tardabūt vno pūcto.ſic nō morabūt̄
mala ad ꝓdeundū ſup terrā.⁊ ſeculū ge
met ⁊ dolores circūtenebūt illud. Audi
te verbū plebs mea. Parate vos in pu-
gnā.et ī malis ſic eſtote q̄ſi aduene ter-
re. Qui vendit q̄ſi q̄ fugiat.et qui emit
quaſi q̄ ꝑditur᷒. Qui mercat̄ q̄ſi qui fru
ctum nō capiat et qui edificat quaſi qui
nō habiturus. Qui ſeminat quaſi qui
nō metet:ſic et q̄ vineā putat quaſi qui
nō vindemiaturus. Qui nubūt ſic q̄ſi

filios nõ facturi:et qui nõ nubũt ſicq̃ſi
vidui.ꝓpter quod qui laborãt ſine cauſa
laborant. Fructus enim illorũ alienige-
ne metent.et ſubſtanciã illorum rapiẽt
et domos euertent.⁊ filios eoꝝ captiua
bunt quia in captiuitate⁊ fame generãt
natos ſuos. Et qui negociant̃ in rapina
q̃ʒtũdiu exornant ciuitates et domos ſu
as ⁊ poſſeſſiones⁊ ꝑſonas ſuas:tãto ma
gis adçelabor eos ſuper peccata ſua dicit
dñs. Quõ çelatur fornicaria,mulierem
idoneã et bonam valde.ſic çelabitur iu-
ſticia iniquitatẽ cum exornat ſe.et accu-
ſat eam in facie cum venerit qui defen-
dat exquirentẽ omne peccatuʒ ſuper ter
ram. Propterea nolite ſimilari ei nec
operib⁹ eius:q̃m adhuc puſillum:et tol-
letur iniquitas a terra.et iuſticia regna
bit in vos. Nõ dicat peccator ſe nõ peccaſ
ſe:q̃m carbones ignis ꝯburet ſuꝑ caput
eius qui dicit.nõ peccaui corã deo et glo
ria ipſius. Ecce dñs cognoſcet oĩa opera
hominũ.et adinuentõnes illoꝝ et cogi-
tationes illoꝝ et corda illorũ. Dixit enĩ:
fiat terra et facta eſt.fiat celũ et factum
eſt. Et in verbo illius ſtelle fundate ſunt
et nouit numerũ ſtellarũ. Qui ſcrutat̃
abiſſum et theſauros illarũ:qui mẽſus
eſt mare et cõceptum eius. Qui cõclu-
ſit mare in medio aquarũ. et ſuſpendit
terrã ſuꝑ aquas verbo ſuo. Qui extẽdit
celũ quaſi camerã:ſuꝑ aquas fundauit
eũ. Qui poſuit in deſerto fontes aquaꝝ
et ſuꝑ verticẽ montiũ lacus ad emitten
dum flumina ab eminenti petra:vt por
taret terrã. Qui finxit hominẽ:et poſu-
it cor ſuũ in medio corporis. et miſit ei
ſpiritũ vitã ⁊ intellectũ ⁊ ſpiramẽ dei oĩ
potẽtis q̃ fecit oĩa ⁊ ſcrutinat oĩa abſcon
ſa in abſcõſis terre Hic nouit adinuen
tionẽ veſtrã.et q̃ cogitatis in cordib⁹ ve-
ſtris peccantes et volẽtes occultare pec-
cata vr̃a Propt̃ qd̃ dñs ſcrutinãdo ſcru
tinauit oĩa oꝑa vr̃a ⁊ traducet vos oẽs
et vos ꝯfuſi eritis cũ ꝓceſſerint peccata
veſtra corã hoĩbus.et iniquitates erũt q̃
accuſatores ſtabunt in die illo. Quid fa
cietis:aut quõ abſcondetis peccata vr̃a
corã deo ⁊ angelis eius? Ecce iudex de
us:timete eum. Deſinite a peccatis ve-
ſtris.et obliuiſcamini iniquitates vr̃as
iam agere eas in ſempiterno.et de⁹ edu
cet vos et liberabit de omni tribulatõne
Ecce enĩ incendit̃ ardor ſuꝑ vos turbe
copioſe.et rapiẽt quoſdã ex vobis et ci-
babunt idolis occiſos. et q̃ cõſenſerint
eis erũt illis in deriſum ⁊ in improperiũ
et in cõculcationẽ. Erit enĩ locis locus.
et in vicinas ciuitates exurrectio multa
ſuꝑ timentes dñm. Erunt quaſi inſani
nemini parcentes.ad diripiendũ et de-
uaſtandũ adhuc timẽtes dñm. quia de-
uaſtabũt et diripiant ſubſtãtias ⁊ de do
mib⁹ ſuis eos eijciẽt. Tũc parebit ꝓba-
tio electorũ meorũ:vt aurũ qd̃ ꝓbat̃ ab
igne. Audite dilecti mei dicit dñs. Ecce
adſunt dies tribulatõis.:et de his libera
bo vos. Ne timeatis nec heſitetis:q̃m de
us dux veſter eſt. Et q̃ ſeruat mãdata et
p̃cepta mea dicit dñs deus:ne p̄ponde-
rent vos peccata vr̃a ne ſuꝑeleuent ſe in
iquitates vr̃e. Ve qui ꝯſtringunt̃ a pec
catis ſuis et obtegunt̃ ab iniquitatibus
ſuis quemadmodũ ager cõſtringitur a
ſilua.et ſpinis tegit̃ ſemita eius per quã
nõ tranſit homo. et excludit̃. et emittit̃
ad deuorationẽ ignis.

Explicit liber Eſdre tercius. In-
cipit prologus beati Hieronymi
preſbyteri in librum Tobie.

CHromatio ⁊ heliodoro
epiſcopis. Hieronym⁹
preſbyter in dño ſalutẽ
Mirari nõ deſino exa-
ctionis veſtre inſtantiã
Exigitis enim vt librũ
chaldeo ſmone ꝯſcriptũ:ad latinũ ſtilũ
trahã.librũ vtiq; tobie quẽ hebrei de ca-
thalogo diuinaꝝ ſcripturaꝝ ſecãtes.his
q̃ agiographa memorãt mancipant. Fe
ci ſatis deſiderio vr̃o:nõ tñ meo ſtudio.
Arguũt enĩ nos hebreoꝝ ſtudia:⁊ impu
tant nobis ꝯ̃ ſuũ canonẽ latinis aurib⁹
iſta transferre. Sed meliuſ eſſe iudicãs